

ΔΟΚΙΜΗ

ΧΡΟΝΟΣ 2ος

Αρ. φύλλου 21

16 Ιούνη 1987

Τιμή δρχ. 100

ΕΝΩΣΗ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Α' ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

1. Η συμφωνία με την Διακήρυξη αρχών και στόχων της Ένωσης.
2. Η συμφωνία με την λειτουργία της Ένωσης.
3. Συνέπεια
 - α. Με τη Διακήρυξη και τη λειτουργία της Ένωσης
 - β. Με όσα αναλαμβάνει καθένας να κάνει.

Β' ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

1. Γενική Συνέλευση της Ένωσης που αποτελείται από ομάδες και άτομα απ' όλη την Ελλάδα.
2. Τοπικά Συντονιστικά όπου είναι δυνατό
3. Πανελλαδικός Συντονισμός μέσα από τη συνεργασία των τοπικών συντονιστικών.
4. Ομάδες και σύντροφοι/σες διατηρούν την αυτονομία και την αυτοτέλειά τους στις επιλογές και την δράση τους.
5. Τα συντονιστικά αποτελούνται από εναλλασσόμενους και ανακλητούς εκπροσώπους. Επίσης είναι ανοικτά και συμμετέχει όποιος σύντροφος/σα θέλει.

Γ' ΛΗΨΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

1. Μέσα στην Ένωση είναι κατοχυρωμένες όλες οι απόψεις. Δεν υπάρχει πλειοψηφία — μειοψηφία.
2. Οι Γενικές συνελεύσεις αποφασίζουν για όλα τα θέματα.
3. Τα Συντονιστικά δεν παίρνουν αποφάσεις παρά μόνο σε έκτακτες περιπτώσεις οπότε την ευθύνη αναλαμβάνουν τα συντονιστικά.

Δ. Η ΣΤΑΣΗ ΜΑΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥΣ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ

1. Αξιοπρέπεια απέναντι στις διωκτικές αρχές (Αστυνομία — Δικαστήρια).
2. Άρνηση συνεργασίας με τους μηχανισμούς καταστολής σε οποιαδήποτε περίπτωση σε βάρος οποιουδήποτε ανθρώπου ή κατάστασης.

Ε' Η ΣΤΑΣΗ ΜΑΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΝ ΤΥΠΟ

1. Δεν γίνονται καταγγελίες στον Τύπο για ενέργειες συντρόφων και ομάδων, είτε ανήκουν είτε δεν ανήκουν στην Ένωση.
2. Δεν δίνονται συνεντεύξεις για πρακτικές και απόψεις που αφορούν την Ένωση, παρά μόνο μετά από συλλογικές αποφάσεις.

ΣΤ' ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ — ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

1. Η ένωση βοηθάει τις δραστηριότητες ομάδων και ατόμων είτε συμμετέχουν είτε δεν συμμετέχουν σ' αυτή.
2. Η ένωση καλύπτει τα μέλη της νομικά, οικονομικά και πολιτικά καθώς επίσης στέκεται αλληλέγγυα σε κάθε άτομο, που διώκεται για τη συμμετοχή του καθ' οιονδήποτε τρόπο στο κοινωνικό κίνημα.

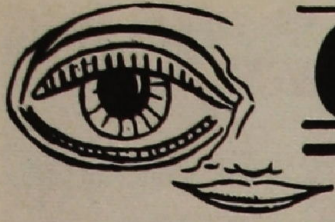
Ζ' ΑΝΑΓΚΑΙΕΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

1. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ
 - α. Δημιουργία επιτροπής οικονομικών ελεγχόμενης από οποιοδήποτε σύντροφο.
 - β. Τα έσοδα της Ένωσης προέρχονται από εισφορές (τακτικές — έκτακτες).
2. ΓΡΑΦΕΙΑ — ΥΛΙΚΟΤΕΧΝΙΚΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ
3. Εφημερίδα — Επιθεώρηση — Εσωτερικό Δελτίο.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

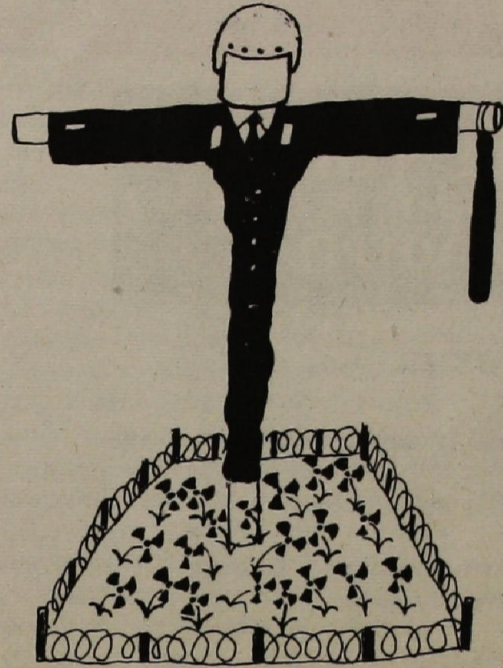
- ★ Ολοκληρωτισμός στο Ηνωμένο Βασίλειο σελ. 8,9,10
- ★ Στρατός σελ. 5
- ★ **ΚΥΠΡΟΣ**
Κριτική της ιδεολογίας του Εθνικισμού σελ. 3
- ★ **ΛΕΡΟΣ** σελ. 13

ΟΤΑ ΠΕΤΑΧΤΑ

Πριν ένα μήνα περίπου αποκαλύφθηκε πως η MOTOR OIL των Βαρδινογιάννηδων πήρε επιδότηση 3 δισ. δραχμές για προϊόντα που δόθηκαν εξήγαγε ενώ τα διέθετε στην εσωτερική αγορά. Οι υπεύθυνοι κυβερνήτες μας, είπαν πως είχε γίνει λάθος. Φυσικά δε διώχθηκε ποινικά κανείς..

— Την ημέρα της Νεοδημοκρατικής συγκέντρωσης στο Σύνταγμα η Τηλεόραση έδωσε ρεσιτάλ μαθημάτων αντικειμενικής κάλυψης.

Πρώτη είδηση ήταν ανακοίνωση του ΠΑΣΟΚ για τα δυο χρόνια από την εκλογική του νίκη.

Δεύτερη είδηση ήταν η συγκέντρωση και η περίληψη του λόγου του Μητσοτάκη.

Τρίτη είδηση η απάντηση του κυβερνητικού εκπρόσωπου για τη συγκέντρωση, με ειρωνικά σχόλια για την ημέρα που διάλεξε (μέρα ήττας) ο Μητσοτάκης να την κάνει.

Οι ΠΑΣΟΚιστές άξιοι μαθητές των «αντικειμενικών» Νεοδημοκρατών προκατόχων τους.

Πλάκα, πούχουν οι τζουτζέδες.

— Οι ΠΑΣΟΚιστές κατέκριναν τον Μητσοτάκη ότι δεν έχει πρόγραμμα κι ότι αυτή τη φορά δε μοίρασε «υποσχέσεις» για αυτοκίνητα. Όμως σε τι χρειάζεται το πρόγραμμα; Αφού είναι φανερό ότι η κρατική εξουσία έχει ενιαίο πρόγραμμα (διατήρησης και επέκτασης του κεφάλαιου και του κράτους), που εφαρμόζεται με συνέπεια απ' όλες τις κυβερνήσεις (χουντικές, δεξιές, αριστερές). Ο κόσμος άλλωστε δε φαίνεται να ενδιαφέρεται για προγράμματα. Του αρκεί να παίρνει «εκδίκηση» (έτσι νομίζει) για τις κοροϊδίες (όπως πιστεύει) των κάθε φορά κυβερνήσεων. Αδιαφορεί για τα λεγόμενα και την ποιότητα των τσαρλατάνων της πολιτικής (άλλωστε καθημερινά έτσι τους χαρακτηρίζουν αρκετοί). Θέλει τη «ρεβάνς του φιλαθλου», αφού η μικροαστική του συνείδηση και η καταναλωτική του συμπεριφορά του φράζουν τον δρόμο για την ανατροπή του καπιταλισμού και την οικειοποίηση των αναγκών για τη ζωή του αγαθών.

Η ψυχολογία των μαζών, εν προκειμένω, έχει να κάνει με το «ρεύμα». Το '81 αυτό το «ρεύμα για εκδίκηση» ανέβασε το ΠΑΣΟΚ και ας μην είχε πρόγραμμα, παρά μόνο υποσχέσεις για ελευθερίες και κοινωνικές προόδους. Το ίδιο «ρεύμα» σπρώχνει σε άνοδο τη Ν.Δ. με υποσχέσεις για λιγότερο κράτος (στην οικονομία, βέβαια, κι όχι στις λαϊκές κινητοποιήσεις).

...ΠΑΡΕΧΕΤΑΙ ΜΙΑ ΖΩΗ ΓΕΜΑΤΗ ΣΙΓΟΥΡΙΑ!

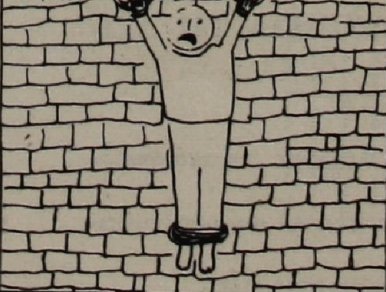
— Η κομματική αλλαγή στη διαχείριση της εξουσίας αρχίζει να φαίνεται και από τις προσλήψεις δεξιών στο Δημόσιο.

Το '81, συνέβαινε το ίδιο με τους ΠΑΣΟΚους. Έμπαιναν σε διάφορες θέσεις για την ομαλή διαδοχή.

ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΙΣΟΣ ΔΥΣΚΟΛΟ ΝΑ ΤΟ ΚΑΤΑΛΑΒΕΤΕ...

...ΑΛΛΑ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΔΕΝ ΠΑΝΕ ΚΟΝΤΡΑ ΣΤΗΝ ΑΛΛΑΓΗ...

ΒΟΗΘΕΙΑ, ΟΙ ΤΕΝΤΥΜΠΟΥΔΕΣ!!

— Τέλη Μάη ομάδα νεαρών της πλατείας Εξαρχείων «επιτέθηκε» στην περιπόλο. Αυτή τη φορά δε χτύπησε με τη γνωστή μπουκάλα. Τα γιαούρτια είχαν τον λόγο.

Δυο μπάτσοι βλέποντας τους «επιτιθέμενους» τό βαλαν στα πόδια, ενώ οι υπόλοιποι, ξαφνιασμένοι και γιαουρτωμένοι αναστέναξαν με ανακούφιση (το μη χείρον, βέλτιστον, γαρ) και με υπομονή προσπάθησαν να καθαρίσουν τη λερωμένη αξιοπρέπιά τους.

— Μετά τις γνωστές δηλώσεις του ο κ. Ζηρίνης θεώρησε ότι δε συνέβαινε και τίποτα. Αμέριμνος έκανε τον περίπατό του, στις 6 Ιούνη στην πλατεία Εξαρχείων και στη συνέχεια θρονιάστηκε με την παρτεναίρ του στο πιο κίτς μαγαζί της πλατείας (Τζελατερί NANA).

Ευγενέστατος αναρχικός (— Είστε ο κ. Ζηρίνης; — Ναι, απάντησε ο εν λόγω) του σέρβισε στη μάπα γιαούρτι σε λαδόχαρτο, σαν πρώτη έμπραχτη απάντηση στα αισχρά λεγόμενά του στο Σχολιαστή, περί «αναρχικών που πουλάν και τη μάνα τους για τη δόση τους».

Εν συνεχεία, του συστήθηκε να εγκαταλείψει την πλατεία, οπότε εξεμάνη η συνοδός του (γνώριζε αλήθεια γιατί γίνονταν όλα αυτά; ποιός ξέρει) και επιτέθηκε.

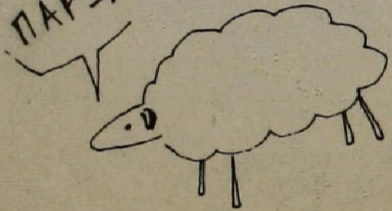
Οπότε ο κ. σκηνοθέτης της κρατικής επιχορήγησης των 50.000.000 αποφάσισε να συμμετέχει, την ανάγκη φιλοτιμίας ποιούμενος (αφού η κοπέλα είχε περισσότερο θάρρος, από τον θρασύ συνεντευξιαζόμενο), οπότε άρπαξε και μια δόση σφαλιάρες.

Πρέπει, όμως, να του αναγνωρίσουμε ότι παρότι γιαουρτωμένος και σφαλιωμένος, «αντιστάθηκε» μένοντας για κάμποση ώρα ακόμα στη Τζελατερί.

Φανταστείτε, ότι δεν ήταν ούτε η προμέρα του πολυδιαφημισμένου έργου του

Στις 13 Ιούνη δικάζονταν στο κακούργο δικαστήριο Λαμίας οι 13 αντιπυρηνικοί διαδηλωτές κατηγορούμενοι για τη συμμετοχή τους στη περσινή μαχητική διαδήλωση. Η δίκη τους αναβλήθηκε, μα και κανένας από τους μάρτυρες κατηγορίας δεν παρουσιάστηκε στο δικαστήριο. Έξω απ' το δικαστήριο αναρτήθηκε πανό απ' τους φοιτητές της παιδαγωγικής ακαδημίας Λαμίας. Την ίδια μέρα πραγματοποιήθηκε στα Γιάννενα συγκέντρωση και πορεία συμπάραστασης στους κατηγορούμενους αντιπυρηνικούς διαδηλωτές. Η πορεία ξεκίνησε από τη Νομαρχία και κατέληξε στο κεντρικό κτίριο της αστυνομίας με δυναμικό 50 ατόμων δίνοντας μια πρωτόγνωρη διάσταση πληροφόρησης και αντιπαράθεσης για τα δεδομένα της περιοχής. Συγχρόνως με τη πορεία μοιράστηκαν έντυπα και προκηρύξεις.

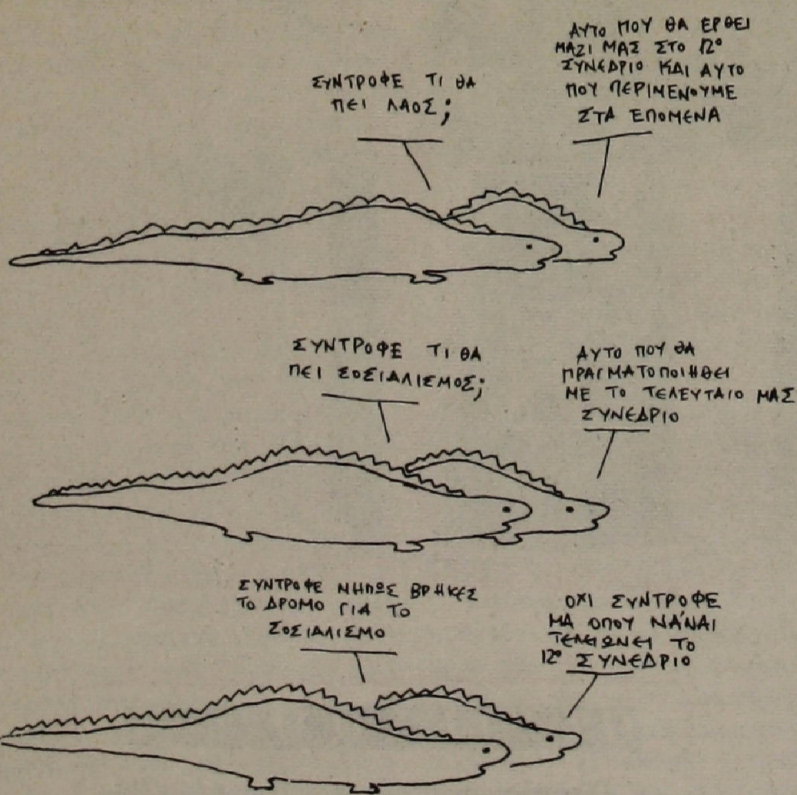
ΠΑΡΕΝ!!

— Ο Κουλουμπής μετά τις διαμαρτυρίες των κατοίκων της πλατείας Εξαρχείων και του Γκύζη για τη δημιουργία υπόγειων γκαράζ στην περιοχή τους (για λόγους ηχορύπανσης, νέφους κ.λ.π.) δήλωσε ότι τα γκαράζ θα γίνουν.

Βέβαια, θα επιδιωχθεί «διάλογος» δηλ. θα γίνει προσπάθεια να πειστούν οι κάτοικοι ότι δεν έχουν δίκιο να διαμαρτύρονται. Αν τώρα δεν πειστούν, το κράτος έχει κι άλλους τρόπους να κάνειΜΑΤ.

Όπου δεν περνάει ο λόγος, πίπτει η ράβδος.

Έχετε ακούσει την καινούργια κασέτα του Χάρρυ Κλυν που υποτίθεται ότι σατιρίζει το στρατό και το πρεσβόρισμα μέσα; Ε, λοιπόν αν δεν γελάσατε μάθετε πως έχει γίνει το Νο 1 στα διοικητήρια και στα επιλοχεία των λόγων, όπως

και στα γραφεία αξιωματικών. Έτσι λοιπόν, να γελάσει και το αχείλι του κάθε πικραμένου μονιμά και σαρδελά για να «πηδάει» καλύτερα τους φαντάρους. Μπρρρράβο Χάρυ! είσαι άπιαστος...

Μια κριτική της ιδεολογίας του Εθνικισμού

Ο αναρχικός χώρος στη Κύπρο είχε αρχίσει να διαμορφώνεται στις αρχές της δεκαετίας του '80. Τότε όμως η άνοδος του ΠΑΣΟΚ στην Ελλάδα και διάφορες συγκυρίες της κυπριακής κοινωνίας (επιστροφή της πρώτης γενιάς των φοιτητών που έφυγαν απ' την Κύπρο μετά το '74, η κρίση του θεάματος της επίσημης πολιτικής, η έντονη μικροαστικοποίηση της κοινωνίας κ.λ.π.) δημιούργησαν μια «ελληνομανία» ανάμεσα στα υπολείμματα του αριστερισμού και τους νέους κουλτουριάρηδες. «Ρεμπέτικο», για μικροαστούς διανοούμενους, «Ελλάδα της Αλλαγής» για απογοητευμένους αριστεριστές και «Αυτοδιάθεση — Ένωση» σαν αντίσταση στο Κυπριακό κράτος! Έλεος... ευτυχώς ήταν μια μόδα και άρχισε να περνά. Στο διάστημα αυτό οι αναρχικοί κινούνταν σε ένα γενικότερο αντιεξουσιαστικό/εναλλαχτικό χώρο με ευαισθησίες που, όπως μας πληροφορούσαν οι αριστεριστές, ήταν εκτός τόπου και χρόνου (κοτζάμ εθνικό είχαμε να λύσουμε και μεις ασχολούμασταν με «τρίχες» — οικολογικά, γυναικείο, αστυνόμευση κ.λ.π.). Αλλά εντάξει μωρέ, μη τους παρεξηγούμε και τους αριστεριστές, βρήκαν και αυτοί ένα κόλλημα και εκτονώνονταν — ε' ένα τόπο σαν τη Κύπρο δε πάει να κρατάς και πολλές κακίες. Εδώ ρε παιδί μου η κοινωνία ολόκληρη ήταν για δεκαετίες κολλημένη στο ΠΡΟΒΛΗΜΑ το εθνικό, με 30 αριστεριστές θα ασχολείσαι τώρα; οπότε πέρα από διάφορες παρεμβάσεις που έγιναν αυτά τα 6-7 χρόνια (για τα καλλιστεία, την αστυνόμευση της νεολαίας, την οικολογική καταστροφή απ' τη Αναπτυξιομανία, το Τσερνομπιλ κ.λ.π.) άρχισε και μια συζήτηση γύρω από την κυπριακή κοινωνία, τις δομές εξουσίας της και την ιστορική της εξέλιξη. Και σε τέτοιες φάσεις ξεκινάς απ' αυτό που στη σπάει — τη κυρίαρχη ιδεολογία του εθνικού και του ρόλου της στην κυπριακή πραγματικότητα.

Το κείμενο που ακολουθεί είναι αποτέλεσμα αυτού του ψαξίματος. Και δε το γράφουμε εδώ απλώς για διεθνή πληροφόρηση. Η κυπριακή και η ελληνική κοινωνία μπορεί να έχουν αυτόνομες δυναμικές αλλά η ιδεολογία του έθνους και ο εθνικισμός έχουν κοινές ρίζες. Οι κύπριοι είναι οι εξωτικοί ιθαγενείς του ελληνικού εθνικισμού και το κράτος στην Ελλάδα χρησιμοποιεί συνέχεια τη Κύπρο για να συγκροτεί τη φανταστική ενότητα του έθνους και να εξορκίζει την κοινωνική σύγκρουση. Έτσι ελπίζουμε ότι αυτό το κείμενο θα έχει και ένα άμεσο ενδιαφέρον για τον ελληνικό χώρο. — και για αυτό έχει και ένα πιο γενικό και θεωρητικό προσανατολισμό πέρα απ' τα δικά μας.

Η ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ - ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ

Υπάρχει η άποψη ότι ο εθνικισμός είναι ένα κόλλημα των αστών για να αποπροσαντολίζουν τους προλετάριους και να τους οδηγούν στην αλληλοσφαγή. Εν μέρει, συμφωνούμε. Αλλά αυτή η ερμηνεία υποτιμά τον εθνικισμό και τους κινδύνους που δημιουργεί ακόμα και όταν δεν φτάνει σε ένα милитарιστικό — σωβινιστικό παραλήρημα. Ο εθνικισμός είναι κάτι πλατύτερο και δρα σε διάφορα επίπεδα.

Το έθνος είναι μια ιδεολογία, προβάλλει μια φανταστική ενότητα όλων των ατόμων, ομάδων, τάξεων, υποκουλτούρων κ.λ.π. που ζουν μέσα στα σύνορα

που αστυνομεύει το συγκεκριμένο κράτος. Αυτή η ιδεολογία του έθνους είναι για μας μια ολοκληρωτική αντίληψη. Η επιμονή σ' αυτή τη φανταστική ενότητα ισοπεδώνει τις πολιτιστικές διαφορές (προς όφελος της κυρίαρχης κουλτούρας) και καταπιέζει την κοινωνική σύγκρουση στο όνομα μιας ανύπαρκτης αντικειμενικά, «κοινοτικής συμφερότων» (τα γνωστά «πάνω απ' όλα η ενότητα του έθνους, η εθνική ομοψυχία, η εθνική αξιοπρέπεια» και δεν μαζεύεται).

Το έθνος προσδιορίζεται με 3 άξονες. Μια ιστορική μυθολογία που συνδέει τα πιο άσχετα πράγματα μεταξύ τους για να φτιάξει μια γραμμική σχέση ανάμεσα στο παρόν και το παρελθόν (αυτή η ιστορία που ξεκινά απ' την αρχαία Αθήνα, κάνει κάτι βόλτες στη Σπάρτη και στο ιμπεριαλισμό του Μ. Αλέξανδρου, ντύνεται χριστιανικά στο Βυζαντινό φεουδαρχισμό, αποκτά βασιλιάδες και Δημοκρατίες για να καταλήξει σήμερα κάπου μεταξύ του Άγιου Όρους και του ΠΑΣΟΚ). Ένα Κράτος που αποτελεί την αντικειμενική υπόσταση του έθνους — το «προστατεύει», το νταντεύει, και τιμωρεί τους κακούς που υπονομεύουν την αγνότητά του. Τη δημιουργία φανταστικών «Άλλων» — εξωτερι-

- απ' την Κύπρο χωρίς δάκρυα

κών και εσωτερικών, που απειλούν τη «μεγάλη οικογένεια» της φυλής με «μόλυνση» ή «βιασμό» (οι εικόνες δεν είναι τυχαίες όπως θα δούμε παρακάτω — έρχονται κατευθείαν από το πάνθεον της φαλλοκρατικής φαντασίας). Οι Απειλητικοί («Άλλοι» μπορεί να είναι εξωτερικοί (Βούλγαροι, Τούρκοι) αλλά πολύ συχνά είναι εσωτερικοί — πολιτιστικές μειονότητες (λ.χ. Βλάχοι, μακεδόνες, τσιγγάνοι, Μικρασιάτες πρόσφυγες) υποκουλτούρες της πόλης (λ.χ. ροκάδες, ρεμπέτες κ.λ.π.) ή κοινωνικά κινήματα που προωθούν την κοινωνική σύγκρουση ενάντια στην «εθνική ομοψυχία».

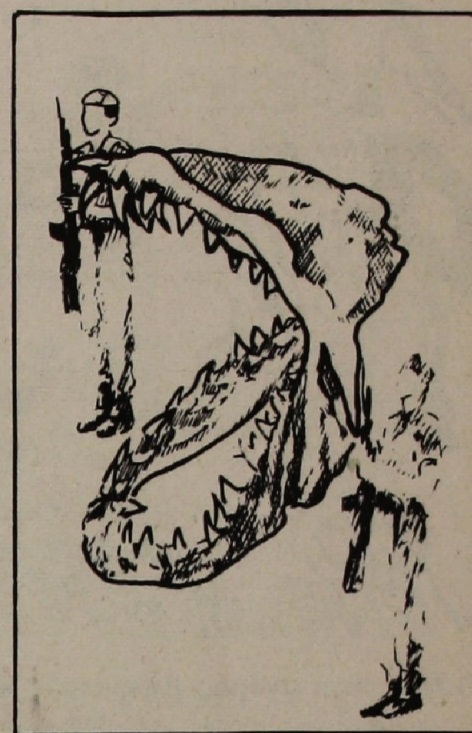
Σ' αυτά τα πλαίσια η ιδεολογία του έθνους οδηγεί όχι μόνο σε ένα έντονο κρατισμό αλλά και σε μια ομοιογενοποίηση — προβατοποίηση της κοινωνίας. Ο δρόμος για τη κοινωνία του Όρουελ περνάει απ' τη καθολική αποδοχή του έθνους σαν αντικειμενικής πραγματικότητας.

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΥ

Ιστορικά η έννοια του έθνους εμφανίζεται κατά τους τελευταίους 2-3 αιώνες. Και αυτό βέβαια έχει να κάνει με την ανάπτυξη του καπιταλισμού και την ανάγκη της Αστικής τάξης για «ελεύθερη αγορά». Ταυτόχρονα όμως το έθνος είναι και ο στυλοβάτης του Μοντέρνου κράτους. Περνώντας από την απολυταρχική στη μοντέρνα του μορφή, το κράτος έκανε μια έντονη προσπάθεια να διαχύσει την εξουσία του στη κοινωνία, να κάνει το μέσο πολίτη να νοιώθει ότι το κράτος είναι «δικό του», και να συγκεντρώσει τη πολιτική εξουσία σ' ένα κεντρικό φορέα — τη γραφειοκρατία στη πρωτεύουσα. Και αυτό προϋπόθετε τη κατάλυση οποιασδήποτε αυτονομίας/αυτοδιοίκησης διάφορων περιοχών ή τη καταπίεση αποσχιστικών τάσεων σ' αυτές τις περιοχές. Δεν είναι τυχαίο ότι το παραδοσιακό αναρχικό κίνημα άνησε ακριβώς σε περιοχές με έντονο ανταγωνισμό προς τη κεντρική εξουσία — Ανδαλουσία, Καταλωνία, Ουκρανία, Παταγονία κ.λ.π.

Αυτές οι δυναμικές συμπίπτουν με μια άλλη εξέλιξη, τη μετατροπή της γνώσης σε εξουσία. Οι μανδρινί — διανοούμενοι της Ψηλής Κουλτούρας, προσπαθούν να επιβάλουν στη κοινωνία μια ομοιογενή κουλτούρα που μαγειρεύουν οι ίδιοι.

Είναι το δικό τους χαρτί για τη εξουσία και εκμεταλευόμενοι τη διάθεση για γνώση, μετατρέπουν τους μηχανισμούς εκπαίδευσης σε στρατόπεδα συγκέντρωσης — αναμόρφωσης του πληθυσμού. Η μυθολογία για πολιτιστική — ιστορική συνέχεια του έθνους είναι το παραμύθι γύρω από το οποίο χτίζεται η δικιά τους εξουσία προωθώντας μια πολιτιστική ισοπέδωση στη Επαρχία και δημιουργούν τα στοιχεία της ηγεμονικής κουλτούρας. Η καταπίεση ή υποτίμηση των διάφορων διαλέκτων και αργκό είναι κεντρικό στοιχείο εδώ πέρα — οι καταπιεσμένοι βιώνουν τους εαυτούς τους σαν «ελλειπτικούς», «βάρβαρους», «απολίτιστους» μια και η ίδια η γλώσσα/επικοινωνία τους προσδιορίζεται σαν κατώτερης στάθμης. Στη Κύπρο αυτό το φαινόμενο δεν είναι θεωρητικό, είναι καθημερινό. Η Ελληνική γλώσσα (ενάντια στη κυπριακή διάλεκτο) θεωρείται σύμβολο κοινωνικής ανόδου στη Ιεραρχία της Εξουσίας — τη μιλάνε οι πολιτικοί, οι παπάδες και οι αστοί. Στα σχολεία ακόμα και η προ-

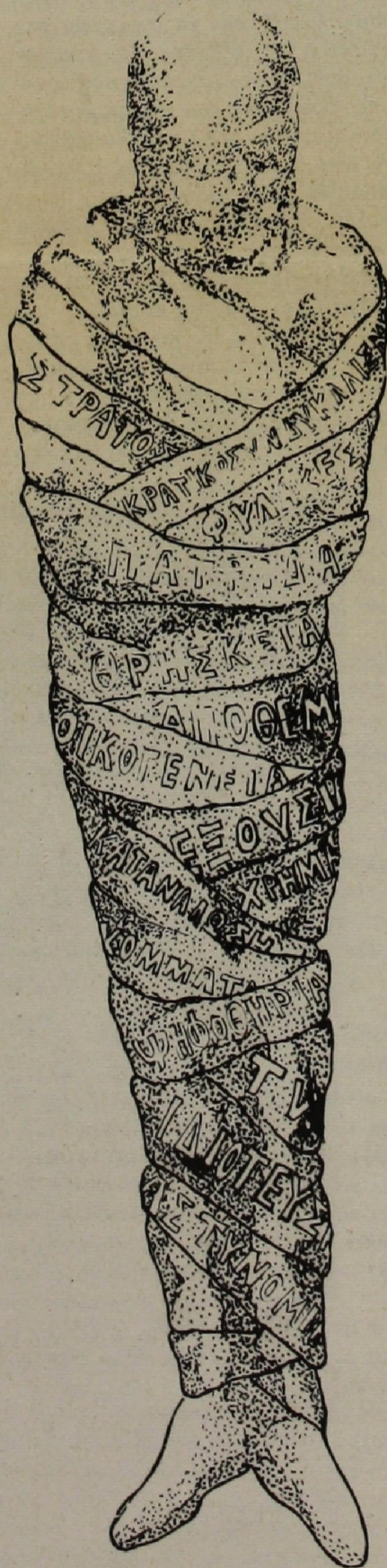

φορά ενός κυπριακού φθόγγου ή έκφρασης που δεν υπάρχει στα ελληνικά, αντιμετωπίζεται με τη γελοιοποίηση και το «σκάσε». Αλλά υπάρχει και ένα άλλο επίπεδο του εθνικισμού, το συναισθηματικό που οι ρίζες του βρίσκονται στις φαντασιώσεις της φαλλοκρατικής κουλτούρας.

Η Μοντέρνα εποχή χαρακτηρίζεται ανάμεσα σ' άλλα, και με μια κρίση της παραδοσιακής πατριαρχικής δομής της εκτεταμένης οικογένειας, του πατερ-φαμίλια κ.λ.π. Αυτή η κρίση βρίσκεται στο έθνος την προοπτική αναδόμησης — το έθνος λειτουργεί στις φαντασιώσεις του κόσμου, σαν η μεγάλη οικογένεια, το κράτος σαν ο παραδοσιακός πατριάρχης, η πατρίδα σαν η μητέρα ή η γυναίκα — σεξουαλικό αντικείμενο, με όλα τα οιδιπόδεια μπερδέματα για τη πατρίδα του καθενός και με το σαδισμό της φαλλοκρατίας απέναντι στη πατρίδα των άλλων («θα τους γαμήσουμε» κ.λ.π.). Αυτή η φανταστική ενότητα με τις κλισέ εικόνες των ανδρών — ηρώων και των όπλων — φαλλών έχει ένα έντονο συναισθηματικό φορτίο — και η δύναμη του εθνικισμού δεν είναι απλώς η ικανότητα των αστών και του κράτους να μας ξεγελούν, αλλά και οι βαθιές ρίζες αυτών των φαντασιώσεων στο ασυνείδητο.

Ο εθνικισμός (δηλαδή η αποδοχή του έθνους στη ιδεολογική — ολοκληρωτική του μορφή) το περισσότερο καιρό υπάρχει σε λανθάνουσα μορφή — εκδηλώνεται έντονα με φανταστικές ή μη αντιπαράθεσεις και κρίσεις (λ.χ. στο Αιγαίο, στη Κύπρο κ.λ.π.) σε περιόδους που η εξουσία περνά μια κρίση νομιμότητας είτε λόγω απάθειας (συνθησιμένο φαινόμενο στη Κύπρο) είτε λόγω αυξημένων κοινωνικών συγκρούσεων. Πρέπει να περιμένουμε εθνικιστική υστερία σε στιγμές κρίσης — είναι η βαλίδα εκτόνωσης της εξουσίας (της εξουσίας σαν δομικού και όχι συνωμοτικού φαινομένου). Όπως πρέπει να περιμένουμε και τη χρησιμοποίηση του ολοκληρωτισμού της ιδεολογίας του έθνους ενάντια σε κοινωνικές μειοψηφίες και ιδιαίτερα αυτές που αρνούνται τη πολιτιστική ισοπέδωση και τη πολιτική συγκέντρωση. Και το να τα «περιμένεις» όλα αυτά σημαίνει για μας να εντείνεις τις κοινωνικές συγκρούσεις και να υπονομεύεις συνειδητά την «εθνική ομοψυχία».

Πριν κλείσουμε αυτό το θεωρητικό μπλα μπλα είναι αναγκαίο να κάνουμε μια αναφορά για τη συνηθισμένη σύγχι-

Λόγος περί ανδρός Επιφανούς και ΣΙΑ

Την άνοιξη του 1939 παραλαμβάνει το διαβατήριό του από τον Μανιαδάκη για να ταξιδέψει στην Αμερική και να σπουδάσει. Αυτό το διαβατήριο ήταν το αντίτιμο της προδοσίας ή καλύτερα της «έμπρα-

κτης μεταμέλειας» για τις κομμουνιστικές του απόψεις. Τυχοδιωκτικά είχε συμμετάσχει σε επαναστατική τροτσκιστική ομάδα στη διάρκεια της Μεταξικής δικτατορίας. Συνελήφθη από τους ανθρώπους του Μανιαδάκη και κατέδωσε όλους τους συντρόφους του.

Την ίδια εποχή χιλιάδες κομμουνιστές υπέμεναν φρικτά βασανιστήρια χωρίς να βγάλουν λέξη μπροστά στα κτήνη της εξουσίας...

Όταν γίνεται το στρατιωτικό πραξικόπημα της 21 Απριλίου 1967 συλλαμβάνεται όπως και όλοι οι πολιτικοί. Όμως δεν υφίσταται βασανιστήρια. Αποφυλακίζεται λίγο αργότερα. Και τελεί υπό περιορισμό.

Τη Δευτέρα 15 Γενάρη 1968 ο Πατακός τον καλεί για να του δώσει το υπ' αριθμ. 215026/1968 διαβατήριο για να ταξιδέψει στο εξωτερικό.

Σε διάλογο που πραγματοποιήθηκε μεταξύ τους είπε στον Πατακό ανάμεσα σ' άλλα: «Νομίζω ότι το κοινωνικό και οικονομικό περιεχόμενο της επαναστάσεώς σας είναι σε γραμμή που ανταποκρίνεται στις ανάγκες του τόπου. Συγχρόνως νομίζω ότι το προχωρείτε με τέτοιο ρυθμό ώστε η μηχανή να κλωτσάει. Είναι τόσο γρήγορος ο ρυθμός ώστε κλωτσάει η μηχανή. Θέλει λίγο γράσσο. Θέλει μαλακότερα, σιγότερα και όχι σκληρότερα. Αλλά τα μέτρα να μην είναι πολλά και πολύ γρήγορα. Θέλω να πω ότι μπουκώνει η μηχανή. Όταν ο επιχειρηματίας κάθε μέρα βλέπει ένα καινούργιο μέτρο δεν μπορεί να προσαρμοστεί στο μέτρο. Θέλει χρόνο να το απορροφήσει, να το ζήσει, να προσαρμόσει τη δική του μηχανή στο νέο μέτρο. Τα μέτρα, δηλαδή μπο-

ρεί να είναι σωστά, αλλά θέλουν κι αυτά κάποιαν εις χρόνον κλιμάκωσιν. Βλέπω εκεί μιαν δυσκολίαν. Αλλά γενικά εις τον τομέαν τον οικονομικόν, τον κοινωνικόν προοδευτική είναι η πολιτική σας και ανταποκρίνεται στις ανάγκες της αναπτύξεως». (Από μαγνητοφωνημένη συνομιλία του με τον Πατακό, Βιβλίο: Δ. Μπότσαρη «Ο Ανδρέας»).

Πήρε το διαβατήριο και αναχώρησε στο εξωτερικό.

Δεύτερη επανάληψη της προηγούμενης ιστορίας του 1939.

Τον Οκτώβρη του 1981 γίνεται πρωθυπουργός. Στις 26.5.87 σε συζήτηση στη Βουλή, ο βουλευτής του ΚΚΕ, Κάππος τον καταγγέλλει ότι προσκύνησε τον Πατακό για να φύγει στο εξωτερικό.

Αυτή η δήλωση χαρακτηρίστηκε από τον «δημοκρατικό τύπο» σαν «προσωπική επίθεση».

Προς τιμή του ο Κάππος δεν ανακάλεσε, άσχετα αν ετισθητικά δεν γράφτηκαν, τα όσα είπε, στα πρακτικά της βουλής.

Στο κάτω-κάτω η «ιστορία» διατηρεί στη μνήμη των ανθρώπων μόνο όσα αυτοί που την παραχαράζουν θέλουν να μείνουν!

Έτσι η πλαστή εικόνα του γενναίου και αμετακίνητου στις θέσεις του αγωνιστή προσπαθεί να περάσει στη μνήμη των ανθρώπων. Όμως η πραγματικότητα υπάρχει. Και προς το παρόν η οργουελιανή μεθοδολογία των κρατιστών δεν έχει εξαλείψει τα στοιχεία που αποδείχνουν ότι όχι μόνο γενναίος και αγωνιστής δεν είναι ο Ανδρέας Παπανδρέου αλλά το αντίθετο μάλιστα. Ένας...

ΣΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

15 ως 30 ΙΟΥΝΗ

1975: Δεκαπενθήμερο εργατικών κινητοποιήσεων: Απεργίες στα ναυπηγεία Ανδρεάδη στην Ελευσίνα, στη ΒΙΑΜΑΞ, στη Βιομηχανία «Σέντσιουρι Ελλάς», στην ΕΣΚΙΜΟ, στην «Ανατόλια», και στη ΜΟΤΟΡ - ΟΙΛ.

Κατάληψη στο εργοστάσιο της ΕΣΚΙΜΟ. Απολύσεις εργατών στη ΠΕΤΡΟΛΑ και στη ΣΕΜΚΑ.

21/6: Βερυκοκοπαραγωγοί της Κορινθίας συγκρούονται με κρανοφόρους και αύρες στον ισθμό της Κορίνθου, στην προσπάθειά τους να κάνουν πορεία με τρακτέρ προς την Αθήνα, διαμαρτυρόμενοι για το κατέβασμα των τιμών.

1976: 15/6 Ανταρσία 70 ποινικών κρατούμενων στις φυλακές Κορυδαλλού. Τραυματισμός 2 φυλάκων και εγκλεισμός των πρωταίτιων της ανταρσίας στο πειθαρχείο. Η ανταρσία ήταν το κορύφωμα διαμαρτυριών που είχαν αρχίσει από καιρό σε σχέση με τις συνθήκες διαβίωσης των κρατουμένων.

15/6: Σύλληψη 7 απολυμένων συνδικαλιστών που έκαναν απεργία πείνας στα Προπύλαια.

27/6: Αποκλεισμός των Σπάτων από τους κάτοικους με τρακτέρ και κορμούς δένδρων, αμέσως μετά την οριστική ανακοίνωση της απόφασης να γίνει αεροδρόμιο στα Σπάτα. Οι κάτοικοι είναι αποφασισμένοι να αγωνιστούν με κάθε μέσο. Ο αποκλεισμός λύνεται μετά από κυβερνητικές διαβεβαιώσεις ότι θ' αρχίσει διάλογος αν αποσυρθούν τα οδοφράγματα.

1977 - 17/6: Επίθεση της αστυνομίας ενάντια στους απεργούς του νοσοκομείου «Αγίου Σάββα».

21/6: Καταδικάζονται οι ναυτικοί του «Αιόλιαν Γούντ» σε στέρηση του ναυ-

τικού τους φυλλάδιου από 1 ως 2,5 χρόνια.

30/6: Οι κάτοικοι του Κερατσινίου συγκεντρώνονται στη περιοχή της Χαβούζας, όπου δέχονται επίθεση κρανοφόρων, με αποτέλεσμα να τραυματιστούν 17 κάτοικοι και 11 αστυνομικοί. Μετά από 4 μέρες 20.000 κάτοικοι των γύρω από το Κερατσίνι περιοχών κάνουν συγκέντρωση έξω απ' το Δημαρχείο Κερατσινίου, για να κλείσει η χαβούζα. Είναι περικυκλωμένοι από 3.000 κρανοφόρους και αύρες. Στο τέλος της συγκέντρωσης 1.500 άτομα επιχειρούν πορεία προς τη χαβούζα αλλά εμποδίζονται απ' τους αστυνομικούς.

1979 - 20/6: — Λήγει η μεγαλύτερη απεργία που έγινε ποτέ στην Ελλάδα, η απεργία των μεταλλωρύχων του Μαδέμ-Λάκο. Οι 250 απολυμένοι εργάτες που απεργούσαν απ' τις 14 Μάρτη του 1977, ξαναπροσλήφθηκαν απ' την εταιρεία Μποδοσάκη.

21/6: Κρανοφόροι της χωροφυλακής επιτίθενται στους απεργούς του Πετζετάκη, στη Θήβα.

Κακοποιούνται πολλοί απεργοί και συλλαμβάνεται η διοίκηση του σωματείου των απεργών.

1980 - 6/6: Σύγκρουση κατοίκων του Αιγάλεω με τα ΜΑΤ στη προσπάθειά τους να εμποδίσουν βυτιοφόρα να αδειάσουν το περιεχόμενο τους στα φρεάτια αποχέτευσης του Αιγάλεω.

— Συγκρούσεις στη χαβούζα του Ρέντη ανάμεσα στους κατοίκους και τα ΜΑΤ. Ο Δήμαρχος κάνει απεργία πείνας, ενώ οι κάτοικοι προσπαθούν να εμποδίσουν τα βυτιοφόρα να αδειάζουν στα φρεάτια του Ρέντη. Υπάρχουν πολλοί τραυματισμένοι πολίτες και αστυ-

νομικοί.

15 & 17/6: Χιλιάδες κάτοικοι του Μαρουσιού εμποδίζουν τα συνεργεία στη κατασκευή της χαβούζας. Την ώρα που στη χαβούζα έχουν απομείνει μόνο ομάδες περιφρούρησης των κατοίκων μεγάλες δυνάμεις των ΜΑΤ καταλαμβάνουν τη Λ. Κηφισίας εμποδίζοντας τους κατοίκους να πλησιάσουν.

Ομάδες πολιτών με πέτρες, ρόπαλα και αλυσίδες συγκρούονται με τα ΜΑΤ, που ρίχνουν δακρυγόνα. Στήνονται οδοφράγματα και ανάβουν φωτιές.

Από τις πρώτες συγκρούσεις υπάρχουν 19 τραυματίες πολίτες και κρανοφόροι, και 30 συλληφθέντες.

Συνεχίζουν να στήνονται οδοφράγματα από τους κατοίκους, οι οποίοι αντι-

μετωπίζουν τα ΜΑΤ με πέτρες, ξύλα και μπουκάλια βενζίνης. Ο Δήμαρχος έρχεται σε συνενόηση με την Κυβέρνηση και προσπαθεί να ηρεμήσει τους διαδηλωτές. Αυτοί όμως συνεχίζουν, εντείνοντας τις συγκρούσεις, ενώ οι εργατές της ΗΒΗ απεργούν αυθόρμητα, συμπαραστεκόμενοι στον αγώνα των κατοίκων. Ομάδες από Κνίτες, φασίστες και άλλους επεμβαίνουν προσπαθώντας να σταματήσουν τον κόσμο.

Την 3η μέρα των συγκρούσεων ο κόσμος διαλύεται και συλλαμβάνονται 7 άτομα από φασίστες.

23/6: Αθρώνονται οι 8 από τους 14 της «ομάδας Ζηρίνη». Οι υπόλοιποι καταδικάζονται σε ποινές φυλάκισης από 2,5 έως 6,5 χρόνια.

ΥΠΟΨΗΝΑ

Εμείς οι κάτοικοι της οδού Τσιτσά και της γύρω περιοχής συζητήσαμε τη Δευτέρα 18.5.1987 για την επικείμενη κατασκευή υπογείου γκαράζ στο δρόμο μας και διαπιστώσαμε ότι ένα τέτοιο έργο :

- θα εντείνει την προσέλευση επισκεπτών και τη χρήση του ΙΧ στο κέντρο της πόλης και στην ήδη επιβαρυνόμενη περιοχή μας.
- θα αυξήσει την ηχορύπανση και την ατμοσφαιρική ρύπανση.
- θα επιβαρύνει υπέρμετρα τον κυκλοφοριακό φόρτο στη Σκουρίδωνος Τρικούκη.
- θα καταστρέψει το πράσινο του πεζοδρόμου, ενώ η αποκατάστασή του θα είναι μακροχρόνια μόνο και με αμφίβολα αποτελέσματα.
- θα εξαφανιστεί εντελώς ένα μεγάλο τμήμα της Τσιτσά σε μήκος δύο τετραγώνων (από Ζαΐμη μέχρι Σπ. Τρικούκη) για τη δημιουργία της ράμπας του γκαράζ.
- για αρκετό καιρό θα δημιουργηθούν προβλήματα στη στάθμευση των κατοίκων και την εξυπηρέτηση των γύρω από το γκαράζ κατοικιών.
- τα υδρόγεια νερά που ρέουν σήμερα κάτω από την Τσιτσά θα ακιλήσουν τη στατική επάρκεια των γύρω κτιρίων.

Πιτεύουμε ότι, τα όμοια μέτρα ληφθούν για την κυκλοφορία στην περιοχή, μα και στην πόλη γενικότερα, θα πρέπει να συμβάλλουν στον περιορισμό της χρήσης του αυτοκινήτου.

Απαιτούμε να υπάρχει σύμφωνη γνώμη των κατοίκων για την πραγματοποίηση οποιουδήποτε έργου στην περιοχή.

Απαιτούμε να ανακληθεί άμεσα η απόφαση για την υλοποίηση του έργου και να γίνουν δεκτές οι ενστάσεις των κατοίκων.

Ζητάμε να διοργανωθεί συζήτηση για το ζήτημα, με τη συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων φορέων και πολιτών.

Συγκροτήσαμε συντονιστική επιτροπή των κατοίκων για τη ματαίωση του γκαράζ. Η επιτροπή θ' αναλάβει την επίδοση του φηφίσματος και θα συντονίσει τη συνέχεια των κινητοποιήσεων.

Αποφασίσαμε να επιδώσουμε το φηφίσμα αυτό στον Δήμο Αθηναίων, στο ΥΠΕΧΩΔΕ, στα πολιτικά κόμματα και τον τύπο.

Αθήνα, 18 Μαΐου 1987

Η Επιτροπή κατοίκων
Μουσείου Εξαρχείων Νεάπολης
για την αποτροπή
κατασκευής γκαράζ στην Τσιτσά.

Μάιος 1987 Τρίπολη, 11ο Σύνταγμα Πεζικού:

Η κρατική καταστολή ονομάζεται θητεία

Λάβε μορμί χωρίς ψυχή
 κ' εσωμα δίκως αίμα
 Λάβε και την φωτογραφία μου
 για να θυμάσαι εμένα

Αγαπητή Δοκιμή

Τούτη η επιστολή ελπίζω να μην είναι ξέσπασμα απελπισίας και απόγνωσης για τα μέτρα επιβίωσης στο στρατόπεδο Σ/ΓΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ. Η «στρατιωτική» αυτή επιβίωση έχει πραγματοποιηθεί με άλλους όρους στα παιδικά μας χρόνια και στην εφηβεία μέσα στην οικογένεια και στο σχολείο, όταν κυνηγηθήκαμε στους δρόμους από τους μπάτσους, όταν συλληφθήκαμε για τις ιδέες μας. Η τωρινή πραγματικότητα όμως συσσωρευμένη σ' ένα μικρό χώρο όπως το στρατόπεδο γίνεται πιο άμεση και πιο σκληρή.

Από την πρώτη στιγμή που ήρθαμε μονιμάδες και έφεδροι ο καθένας με το δικό του τρόπο, είτε χυδαιολογώντας σε βάρος μας, είτε εξευτελιζοντάς μας, είτε «γλυκομιλώντας» ύπουλα, μας πρότειναν να ξεχάσουμε την «πολιτική» μας ζωή. Φανερός ο στόχος τους: να διαχωρίσουν το στρατό —στα μάτια μας— από την κοινωνική θητεία στα κάτεργα της μισθωτής εργασίας, στα μπουντρούμια μόρφωσης και στους ψυχαγωγικούς χώρους μικροαστικής ευδαιμονίας που προσφέρει η κοινωνία του θεάματος. Ο κ. Λουκάς συνταγματάρχης του στρατοπέδου που μετατέθηκε σε σκληρότερο στρατόπεδο της Κορίνθου (το κάθαρμα αυτό έχει χρωθεί με αυτοκτονίες) που απειλεί πως θα στέλνει αξιωματικούς να τριγυρνάνε να ελέγχουν αυτά που λέμε με τους συγγενείς στα επισκεπτήρια, ανακοίνωσε πως πρέπει να ξυπνάμε με τη διάθεση να αντιμετωπίσουμε 5 Τούρκους. Αυτό το κάθαρμα μιλά για βάρβαρους από παντού «εισβολείς» δίνοντας σαν καραμέλες τις ποινές σε απειθάρχητους όπως και τις άδειες στους δικούς του, απειλώντας πως μπορεί να στείλει οποιονδήποτε στις Στρατιωτικές φυλακές Μπογιατιού μαζί με

«φονιάδες, πούστηδες και άλλα κοινωνικά αποβράσματα». Αυτό

το κάθαρμα μας ανακοίνωσε ότι δεν πρέπει να μαλακιζόμαστε αλλά να εκτονωνόμαστε στη γυμναστική και στις αγγαρείες. Και σ' αυτό δεν πέφτει έξω. Η αποψίλωση χόρτων είναι σε καθημερινή διάταξη. Έχεις από πάνω σου ένα τσογλάνι λοχία που συνεχώς σου φωνάζει να μην κάθεται βρίζοντας σε κι απειλώντας με ποινή όταν ξεκουράζεσαι. Χόρτα υπάρχουν άφθονα στο στρατόπεδο για πολλές σειρές ακόμα. Άλλωστε τα ραντίζουν για να ξαναφυτρώσουν... Τα βίσματα δίνουν και παίρνουν όπως σε όλη την οργουελική κοινωνία που ζούμε. Το αστείο είναι πως κάθε φορά οι διοικητές λόχων δηλώνουν για τη δημιουργία εντυπώσεων πως θα ξεμπροστιάσουν όποιον χρησιμοποιήσει μέσο. Κατά τη διάρκεια όμως της κατάταξης ο Λουκάς πήρε από το χεράκι δυο νεοσύλεκτους δίνοντάς τους άδεια μέχρι την ορκωμοσία (!) μπροστά στους γραφειάδες.

Στον 1ο Λόχο ο διοικητής Κοτρώνης ένας ύπουλος στρατιωτικός (γάτα) δίνει στερήσεις και ποινές λες και μοιράζει πασατέμπο για ασήμαντους λόγους καθημερινά. Οι έφεδροι δεκαεννέα λοχίες που βγάζουν το φίδι από την τρύπα χρησιμοποιούν τους στρατιώτες έχοντάς τους σήκω-κάτσε για να ρυθμίζουν την καλή τους διαβίωση (άδεια-εξόδους) και στέλνουν στην αναφορά για παραπτώματα που εφευρίσκουν μόνοι τους. Τέτοιου είδους ανθρωποειδή είναι οι δεκαεννέα Πλαγιανάκος και Τσέλος που αν δεν βρουν δουλειά στην πολιτική τους ζωή μπορούν κάλλιστα να στελεχώσουν το στρατό του Δροσογιάννη. (Εξαιρετικές περιπτώσεις ανθρώπινης αντιμετώπισης είναι ο δεκανέας Τσιβεριώτης του 1ου ΛΟΧΟΥ και ο δεκανέας Τσάκωνας του 2ου). Οι μονιμάδες αξιωματικοί λοχίες 20 - 22 χρονών, προσβάλλουν τους φαντάρους που εκπαιδεύουν με σεξιστικές χυδαιολογίες και καψόνια. Τέτοια γουρούνια είναι ο Λυμπερούδης λοχίας μόνιμος ο οποίος κοιτάζει τι ψεγάδι θα βρει σε φαντάρο για να τον ειρωνευτεί και να τον ξεφτιλίσει. Αυτό το γουρούνι που μας καταπιέζει κάθε στιγμή όπου θα μας πετύχει στρέσσαρε, τόσο πολύ ένα φαντάρο που έκοψε τις φλέβες του και τιμωρήθηκε από πάνω με 15 μέρες επειδή έκθεσε τον εαυτό του σε κίνδυνο.

Αυτός ο κύριος μπορεί μάλιστα να δίνει ατομικά παραγγέλματα για κάμψεις ή τρέξιμο. Οι μόνιμοι αυτοί μας τρέχουν καθημερινά στον καυτό ήλιο της Τρίπολης με κράνη, εξαρτήσεις, όπλα, όρθιους ή καθιστούς στις πέτρες. Επίσης ιδιαίτερα τραγελαφικές περιπτώσεις είναι των ανθυπολοχαγών Φουντέα και Κρυστάλλη που από τη μια σου δίνουνε ποινή επειδή γέλασες ή έξυσες το κεφάλι σου στη γραμμή κι από την άλλη σου συζητάνε για γκόμενες προκειμένου να σε ξεκουράσουν ψυχολογικά και να τους νοιώσεις σαν κάτι δικό σου. Οι παραμένοντες φαντάροι 80% τσάτσοι και τσιράκια αξιωματικών γουστάρουν να σε τρέχουν και να ουρλιάζουν από πάνω σου. Τέτοια περίπτωση ήταν ο Διονύσης Κοίνης ένας αποτυχημένος μπάτσος που κοροΐδευε και φώναζε στους φαντάρους και τους έβγαζε στην αναφορά.

Στο 2ο Λόχο ο Ανδρούτσος ένα καθίκι που τον πιάνουν εθνικιστικά παραληρήματα κάνει φοβερά πατριωτικά κηρύγματα στους φαντάρους ωθώντας τους στο χαφιεδισμό και στην υποβάθμιση της αξιοπρέπειάς τους. Ο ανθυπολοχαγός Αναστασόπουλος, ένα καθίκι κόβει άδειες σ' όποιον δε γουστάρει και δίνει στα γλυφτρόνια του κάθε Σαββατοκύριακο, βάζοντας σε αγγαρείες φαντάρους που δεν του αρέσουν. Ο Γιαβρής και ο Καλογερόπουλος έφεδροι αξιωματικοί που πήραν στα σοβαρά το ρόλο τους άνθρωποι που βρήκαν το φυσικό τους περιβάλλον στο στρατό τρέχουν τους φαντάρους όπως και ο μόνιμος λοχίας Δράκος (όνομα και πράμα!) που βρίζει χυδαία και κάνει καψόνια. Ο δεκανέας Βαλής ένα τσογλανάκι με μια σαρδέλα τρέχει στους θαλάμους ουρλιάζοντας σ' όλο το λόχο και μας βρίζει λες και είμαστε τα σκυλιά του. Ο χρόνος για να μιλήσεις και να γελάσεις ή να φας πρωινό είναι ανύπαρκτος. Ο φόβος της επιθεώρησης της αναφοράς και της αγγαρείας συσσωρεύεται επικίνδυνα. Οι γιατροί πολλές φορές γράφουν σε άρρωστους διαγνώσεις «ουδέν» και στέλνουν πολύ κόσμο σε ποινές. Συνεχώς βλέπεις παντού ένα στρεσάρισμα. Οι απαγορεύσεις είναι πλέον συνειδηση στους φαντάρους που φέρονται αντισυμβαλικά και άσχημα στους ίδιους. Το χιούμορ μας έχει αλλάξει σε μεγάλο βαθμό και αντικείμενο των συζητήσεων είναι οι σκοπιές οι αγγαρείες και οι γκόμενες. Οι αληθίνοι αξιωματικοί μας ταλαιπωρούν στις άδειες και στις διόδους στιβάζοντάς μας σε γραμμές σαν πρόβατα. Τα χρυσωμένα χαπάκια (άδειες κ.λ.π.) χρυσώνονται περισσότερο από τους φαντάρους που βρίσκουν άφθονη «ελευθερία» στην Τρίπολη, των φυλακών, των στρατοπέδων και των ψυχια-

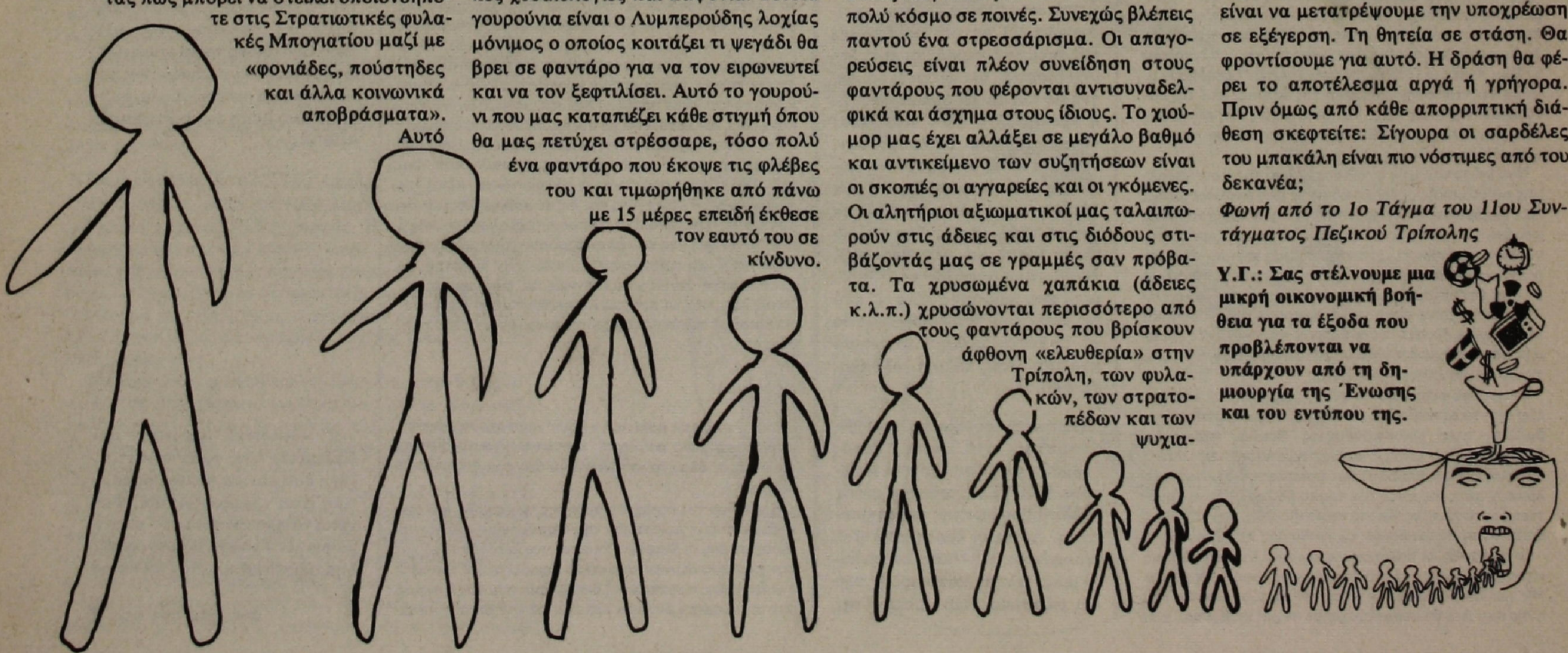
τρών ή των μπουρδέλων στην περιοχή του Αγ. Χαράλαμπου ή στην γκομενότσαρκα στην πλατεία Άρεως.

Μερικοί ακόμα κάνουν τη γλώσσα τους σφουγγάρι για άδειες. Ο Κανελλόπουλος ένας λοχαγός με χρέη ταγματάρχη που δίνει σε δικούς του τσάτσους άδειες, καθυστέρησε άδεια φαντάρου που θά παιρνε για να πάει στην κηδεία της μάνας του. Αυτό το κάθαρμα, αυτός ο κρετίνος μας κράτησε 2 ώρες όρθιους για αναφορά τάγματος μόνο και μόνο να αισθανθεί ταγματάρχης. Ο κρετινισμός βρίσκεται στο ζενίθ του ακόμα και στο στρατόπεδο αυτό που θεωρείται «κολλέγιο» σε σχέση με άλλα. Στα μαθήματα εθνικής διαπαιδαγώγησης δεν ξεχνούν να μας αναφέρουν για την κόκκινη μηλιά και τον Παλαιολόγο που θα αναστηθεί για να πάρουμε τα πάτρια εδάφη πίσω, πλημμυρίζοντας στο αίμα τους Τούρκους. Οι ανεγκέφαλοι μαθαίνουν τους φαντάρους στο μίσος και στην εκδίκηση.

Οι μειονότητες φαντάρων λόγω προβλημάτων σωματικής ή ψυχολογικής φύσης γίνονται αντικείμενα κοροϊδίας και ρατσισμού από τους ίδιους τους φαντάρους και αξιωματικούς (φυσικά). Πολλοί φαντάροι προσπαθούν με δουλοπρέπεια να προσεγγίσουν αξιωματικούς από τους οποίους καθημερινά εξευτελιζονται. Καβγάδες μεταξύ τους για ξέστρωτα κρεββάτια, για άδειες και εξόδους, κατηγορούν ο ένας τον άλλον ξεχνώντας ποιοί τους τρομοκρατούν. Κάνουν ότι μπορούν, πολλοί γίνονται σφογκοκωλάριοι για μια έξοδο ή μια άδεια ή μια θέση σε κάποιο γραφείο. Παρόλα αυτά όμως ο ατομικός αγώνας κάποιων ενάντια στο στρατό, πάντα φέρνει μερικά αποτελέσματα. Η πληροφόρηση συνεχίζεται με διαφορετικό τρόπο. Υπάρχει μια διάχυτη ατμόσφαιρα φιλίας κάπως κλεισμένη που όλο και ξανοίγεται. Η αλληλεγγύη που συχνά τιμωρείται και δεν είναι σε στάδιο ανησυχητικό για τους βάνδαλους στρατιωτικούς πολλές φορές υπάρχει. Είναι δύσκολο βέβαια το να δημιουργήσει κανείς εστίες αντίστασης όμως δεν είναι ακατόρθωτο. Αρκετές φορές έχουν γίνει συζητήσεις με αφορμές, μέσα κι έξω από το στρατό. Δεν το κρύβουμε. Σκοπός μας είναι να μετατρέψουμε την υποχρέωση σε εξέγερση. Τη θητεία σε στάση. Θα φροντίσουμε για αυτό. Η δράση θα φέρει το αποτέλεσμα αργά ή γρήγορα. Πριν όμως από κάθε απορριπτική διάθεση σκεφτείτε: Σίγουρα οι σαρδέλες του μακαλάη είναι πιο νόστιμες από του δεκανέα;

Φωνή από το 1ο Τάγμα του 11ου Συντάγματος Πεζικού Τρίπολης

Υ.Γ.: Σας στέλνουμε μια μικρή οικονομική βοήθεια για τα έξοδα που προβλέπονται να υπάρχουν από τη δημιουργία της Ένωσης και του εντύπου της.

Το Ομοσπονδιακό πρόγραμμα των Δυτικογερμανών πράσινων

Εισαγωγή του Εκδότη

Το δυτικογερμανικό Κόμμα των Πράσινων είναι ένα σχετικά νέο κόμμα που συγχωνεύει πολλά «μερικά» κινήματα σε μια οργάνωση, συνδέει περιβατολόγους, φεμινίστριες, ανεξάρτητους αριστεριστές, χριστιανικές ειρηνιστικές ομάδες, αντιπυρηνικές ομάδες, και ακόμα μερικούς Γερμανούς (πρώην) αναρχικούς, σε ένα πολιτικό κόμμα το οποίο προσπαθεί να ενώσει και να παράσχει κοινοβουλευτική φωνή σε αυτά τα ετερόκλητα αντιπολιτευτικά στοιχεία. Οι Δυτικογερμανοί Πράσινοι δημιούργησαν αίσθηση στους διεθνείς αριστεριστικούς κύκλους όταν κατάφεραν να κερδίσουν αρκετούς από τους Δυτικογερμανικούς ψήφους στις ομοσπονδιακές εκλογές (Μάρτης 1983) ώστε 28 Πράσινοι εκπρόσωποι να μπουν στο Γερμανικό Κοινοβούλιο, ενώ συνέχισαν να έχουν επιτυχία μέχρι τελευταία. Αυτό δεν ήταν κάποιο επουσιώδες κατόρθωμα για ένα, στο όνομα, ριζοσπαστικό κόμμα, χτισμένο σε μια πολύ δραστήρια και σχετικά αυτόνομη βάση. Παρόλα αυτά, όπως θα αναμενόταν με κάθε τέτοιο πρόταγμα, οι αντιφάσεις των πράσινων γίνονται όλο και πιο φανερές. Μια απόσταση έχει ήδη ανοίξει ανάμεσα στις κοινοβουλευτικές πιέσεις να γίνουν ένα «σοβαρό», επαγγελματικά εκπροσωπούμενο πολιτικό κόμμα, και τις ομάδες της βάσης οι οποίες έχουν περισσότερο ριζοσπαστικούς και μακροπρόθεσμους στόχους.

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

Εισαγωγή

Είμαστε η εναλλακτική λύση στα παραδοσιακά κόμματα. Δημιουργηθήκαμε από τη συγχώνευση πράσινων, πολυχρωματικών και εναλλακτικών λιστών και κομμάτων. Θεωρούμε τους εαυτούς μας συνδεδεμένους με όλους αυτούς που δουλεύουν μαζί στο νέο δημοκρατικό κίνημα: ομάδες για την προστασία της ζωής, φύσης και του περιβάλλοντος, πρωτοβουλίες πολιτών, το εργατικό κίνημα, χριστιανικές πρωτοβουλίες, ειρηνικά, γυναικεία κινήματα για την υπεράσπιση ανθρώπινων δικαιωμάτων και Τριτοκοσμικά κινήματα. Θεωρούμε τους εαυτούς μας μέλος του Κινήματος των Πράσινων σε όλο τον κόσμο.

Τα κατεστημένα κόμματα στη Βόννη συμπεριφέρονται σαν να ήταν δυνατή μια απεριόριστη ανάπτυξη της Βιομηχανικής παραγωγής πάνω στον περιορισμένο χώρο του πλανήτη Γη. Σαν αποτέλεσμα, μας οδηγούν στο ανέλπιδο δόλλυμα, ή πυρηνικό κράτος ή πυρηνικός πόλεμος, Hattisburg ή Hiroshima, όπως και οι ίδιοι παραδέχονται. Η παγκόσμια οικολογική κρίση γίνεται κάθε μέρα οξύτερη: οι πρώτες ύλες σπανίζουν, το ένα σκάνδαλο δηλητηριών ακολουθεί το άλλο, ολόκληρα είδη ζώων εξοντώνονται, είδη του φυτικού κόσμου εξαφανίζονται. Τα ποτάμια και οι ωκεανοί μετατρέπονται σε υπόνομους, οι άνθρωποι απειλούνται με πνευματική και ψυχική ατροφία στο μέσο της ύστερης βιομηχανικής και καταναλωτικής κοινωνίας, και ακόμα, φορτώνουμε τις μελλοντικές γενιές με μια θανατηφόρα κληρονομιά.

Η καταστροφή της ίδιας της βάσης της ζωής και εργασίας, η κατάργηση των δημοκρατικών δικαιωμάτων, έχουν φτάσει σε τέτοιο απειλητικό επίπεδο ώστε να κάνουν αναγκαία μια θεμελιώδη εναλλακτική λύση στην οικονομία, πολιτική και κοινωνία. Γι' αυτό και το δημοκρατικό κίνημα πολιτών ξεπήδησε αυθόρμητα. Χιλιάδες από Πρωτοβουλίες Πολιτών σχηματίστηκαν, προωθώντας δυναμικές διαδηλώσεις ενάντια στη δημιουργία πυρηνικών εργοστασίων γιατί οι κίνδυνοι που περικλείουν αποκλείουν υπεκφυγές, αλλά γιατί και τα ραδιενεργά κατάλοιπα δεν μπορούν να εναποθεθούν αλλού. Αυτές οι Πρωτοβουλίες Πολιτών ξεπήδησαν ακόμα ενάντια στην ερμώωση της Φύσης, στο τσιμεντάρισμα της επαρχίας, και στις αιτίες και συνέπειες μιας κοινωνίας, που καταναλώνει και πετάει, και που η ίδια έγινε κίνδυνος για τη ζωή.

Μια ριζοσπαστική αναδιοργάνωση της κοντόφθαλμης οικονομικής ορθολογικότητας μας είναι ουσιά. Δεν δεχόμαστε ότι η τωρινή οικονομία της σπατάλης προάγει την ευτυχία και στο πλήρωμα της ζωής. Τουναντίον. Οι άνθρωποι γίνονται όλο και περισσότερο ταρραγμένοι και ανελεύθεροι. Μόνο όταν απελευθερωθούμε από την υπέρμετρη αξία που δίνεται στο υλικό επίπεδο ζωής, μόνο όταν καταστήσουμε την προσωπική εκπλήρωση δυνατή, τότε μόνο οι παραγωγικές δυνάμεις θα ελευθερωθούν για να μετασχηματίσουν τη ζωή πάνω σε μια οικολογική βάση.

Θεωρούμε αναγκαίο να συμπληρώσουμε τη δουλειά έξω από το Κοινοβούλιο με δουλειά στα Δημοτικά Συμβούλια, στις Ομοσπονδιακές Βουλές και στην Bundestag. Εκεί ζητάμε να δημιουργήσουμε την συνειδητοποίηση και αποδοχή των πολιτικών εναλλακτικών λύσεων μας. Με αυτό τον τρόπο θα διανύσουμε ευρύτερες δυνατότητες για τις πρωτοβουλίες των πολιτών ώστε να πραγματώσουν τις επιθυμίες και ιδέες τους.

Οι πράσινες, οι πολύχρωμες και εναλλακτικές λίστες είχαν τις πρώτες εκλογικές επιτυχίες τους. Ο όρος του 5% και άλλα δεινά δεν μπορούν να τους κρατήσουν πίσω πια. Δεν θα συμμετάσχουμε σε μια κυβέρνηση που

Σημειώσεις

Για να δείξουμε καλύτερα τις συγκλήσεις καθώς και τις αποκλίσεις μεταξύ του προγράμματος των Πράσινων και μιας ριζοσπαστικής αναρχικής προοπτικής μια σειρά από άρθρα στο περιθώριο από τον Ley Chernyi συνοδεύουν το κείμενο, δημοσιευμένα στο περιοδικό Anarchy

Σημειώσεις

Εδώ, οι Πράσινοι θέλουν πιθανά να πουν ότι είναι το εναλλακτικό κόμμα σε αντίθεση με τα παραδοσιακά, επειδή έτσι και αλλιώς μη-κομματικές εναλλακτικές λύσεις συνεχίζουν να υπάρχουν.

Όπως συνήθως, όταν μια ομάδα αυτού του τύπου κάνει τέτοιους ισχυρισμούς, είναι συνήθως πιο σωστό να λεχθεί ότι είναι «μια» εναλλακτική λύση παρά να γίνει προσπάθεια να εξαφανισθούν όλες οι άλλες εναλλακτικές λύσεις (κομματικές ή όχι).

«Η κατάργηση των δημοκρατικών δικαιωμάτων» στη Γερμανία όπως και στις υπόλοιπες βιομηχανικές χώρες είναι μια αποπροσανατολιστική έννοια καθόσον αυτά τα «δικαιώματα» ήταν πάντοτε μέχρι τώρα επουσιώδη για όλους εκτός των πλουσίων και ισχυρών. Η αστική φιλελεύθερη δημοκρατική παράδοση ποτέ δεν ισχυρίστηκε ότι δεσμεύεται για γνήσια και άμεση δημοκρατία — η προϋπόθεση κάθε ουσιαστικού «δημοκρατικού δικαιώματος». Παρόλα αυτά, οι πρόσφατες επιθέσεις στα εναπομείναντα δικαιώματα, τα οποία είναι και τα πιο ουσιαστικά, (όπως είναι η ελευθερία λόγου και συνάθροισης), πραγματικά απειλούν το ενδεχόμενο μιας ποιοτικής αλλαγής από μια αυταρχική ψευδο-δημοκρατία σε σχήματα καθαρά αντιδημοκρατικά, και τελικά ολοκληρωτικά.

Οι αναρχικοί είμαστε πολύ φιλόποτοι για όσα αυτοονομάζουμε ριζοσπαστικά κινήματα, ΕΚΟΥΣΙΑ παίρνουν μέρος σε κοινοβουλευτικές δραστηριότητες. Αυτές οι δραστηριότητες εγκυμονούν έναν μεγάλο κίνδυνο μας, τελικά, καταστολής των πιο ριζοσπαστικών τάσεων της

συνεχίζει τη διαδικασία της καταστροφής. Αλλά, θα προσπαθήσουμε να κερδίσουμε την υποστήριξη για την προώθηση των στόχων μας ακόμα και από παραδοσιακά κόμματα, και θα ψηφίσουμε προτάσεις άλλων κομμάτων που εναρμονίζονται με τους στόχους μας.

Ενάντια στην μονοδιάστατη πολιτική της αυξανόμενης παραγωγής εμείς προβάλλουμε μια παγκόσμια σύλληψη. Η πολιτική μας αφενός κυριαρχείται από μακροπρόθεσμες συλλογιστικές και αφετέρου καθοδηγείται από τέσσερις βασικές αρχές: είναι οικολογική, κοινωνική, ριζικά δημοκρατική και μη βίαιη.

βάσης της οργάνωσης. Δυστυχώς, αλλά ρεαλιστικά, είναι πιθανά μόνο θέμα χρόνου προτού το κοινοβουλευτικό τμήμα επιτύχει την «κοοπτασία» του κόμματος με την απομάκρυνσή του από τα περισσότερο ριζοσπαστικά στοιχεία της εξωκοινοβουλευτικής του βάσης.

Οικολογική

Δεδομένων των νόμων της φύσης, και ειδικά γνωρίζοντας ότι μια απεριόριστη ανάπτυξη είναι αδύνατη σε ένα πεπερασμένο σύστημα, η οικολογική πολιτική σημαίνει το να κατανοήσουμε ότι εμείς και το περιβάλλον μας είμαστε μέρος της φύσης. Η ανθρώπινη ζωή, επίσης, είναι εμπλεγμένη στα κυκλώματα του οικοσυστήματος: επεμβαίνουμε επάνω του με τις πράξεις μας και αυτό αντιδρά πίσω σε μας. Δεν πρέπει να καταστρέψουμε την σταθερότητα του οικοσυστήματος.

Ειδικότερα, μια οικολογική πολιτική υποδηλώνει μια σφαιρική απόρριψη μιας οικονομίας που βασίζεται στην εκμετάλλευση και την αχαλίνωτη λεηλασία του φυσικού πλούτου και των πρώτων υλών, όπως και μια αποχή από την καταστροφική επέμβαση στα κυκλώματα του φυσικού οικοσυστήματος. Είναι η πεποίθησή μας ότι η εκμετάλλευση και της φύσης και των ανθρώπων μπορεί να αντιμετωπισθεί από τους ανθρώπους, με σκοπό την απόκρουση μιας οξείας και σοβαρής απειλής για τη ζωή.

Η πολιτική μας είναι μια πολιτική ενεργούς συνεργασίας με τη φύση και τους ανθρώπους. Είναι περισσότερο επιτυχής σε αυτο-κυβερνούμενες και αυτόρκες οικονομικές και διοικητικές ενότητες, ενός ανθρώπινου ελέγχιμου μεγέθους. Θέτουμε ένα οικονομικό σύστημα προσανατολισμένο στις σημερινές ανθρώπινες ανάγκες και στις μελλοντικές γενιές, στην προστασία της φύσης και σε μια προσεκτική διαχείριση των φυσικών πηγών. Θέλουμε μια κοινωνία που είναι δημοκρατική και στην οποία οι σχέσεις μεταξύ ανθρώπων και φύσης διευθετούνται με αυξημένη συνειδητοποίηση.

Για να επιτευχθούν αυτές οι αλλαγές δεδομένων των κυρίαρχων συσχετισμών δύναμης, χρειαζόμαστε ένα πολιτικό κίνημα στο οποίο οι αλληλένδετες αξίες της ανθρώπινης αλληλεγγύης και δημοκρατίας θα είναι θεμελιώδεις, και το οποίο αποκηρύττει ολοκληρωτικά ένα τρόπο σκέψης που είναι προσανατολισμένος στην παραγωγή και ιεραρχούμενος από έναν θανατηφόρο ανταγωνισμό. Αυτές οι κοινωνικές και οικονομικές αλλαγές μπορούν να πραγματοποιηθούν μόνο δημοκρατικά και με την υποστήριξη της πλειοψηφίας του πληθυσμού.

Κοινωνική

Μια κοινωνική πολιτική πρέπει να στοχεύει στην εγκαθίδρυση ενός σταθερού κοινωνικού συστήματος. Πρώτα απ' όλα, το «κοινωνικό» έχει μια οικονομική διάσταση.

Διαμέσου της συνεχούς αύξησης των τιμών, και των κυβερνητικών πολιτικών της Φορολογίας και των επιδοτήσεων, οι διαφοροποιήσεις του εισοδήματος και του πλούτου οξύνονται ακόμα περισσότερο. Είμαστε ενάντιοι σε μια εργασιακή διαδικασία που άρχεται από την οικονομική δύναμη και που οδηγεί σε μια κατά-

Μια γνήσια οικολογική πολιτική που απορρίπτει «μια οικονομία που βασίζεται στην εκμετάλλευση και στην αχαλίνωτη λεηλασία του φυσικού πλούτου και των πρώτων υλών» θα απαιτούσε την κατάργηση της ατομικής ιδιοκτησίας της γης, και της συνεπακόλουθης μεταχείρισης της γης σαν εμπόρευμα που ανταλλάσσεται και γίνεται αντικείμενο εκμετάλλευσης. Όμως, αυτό δεν φαίνεται να είναι η πρόθεση των Πράσινων. Αντί αυτού, η κύρια δύναμη της οικολογικής πολιτικής των Πράσινων φαίνεται να είναι η δημιουργία περισσότερων στρωμάτων συντησιακής γραφειοκρατίας, μέσα και παραπλήσια των ήδη υπάρχοντων στρωμάτων. Η βασική διαφορά φαίνεται να είναι στη «συμμετοχική» φύση της προτασόμενης από τους Πράσινους γραφειοκρατίας. Δεν χρειάζεται να πούμε ότι αυτό δύσκολα αποτελεί μια ριζοσπαστική βάση για ουσιαστικές αλλαγές.

Η κοινωνική πολιτική των Πράσινων είναι τόσο συνεσταλμένη όσο και η οικολογική πολιτική είναι γραφειοκρατική. Φαίνεται να προτείνουν μόνο μια περιορισμένη μορφή «οικονομικής δημοκρατίας» η οποία θα άφηνε

συνέχεια από σελ. 6

σταση όπου μερικοί άνθρωποι μπορούν να αποφασίσουν όχι μόνο για τα προϊόντα της εργασίας αλλά και γι' αυτή την ύπαρξη πολλών περισσότερων ανθρώπων. Αυτό καταδειχτεί με την συνύπαρξη ανεργίας από τη μια μεριά και απανθρώπων συνθηκών διαβίωσης από την άλλη.

Η καταστροφή του ζωντανού περιβάλλοντος, οι ακόμα μεγαλύτερες αποστάσεις για τη δουλειά, η εμπορευματοποίηση του Ελεύθερου χρόνου και της απόλαυσης της φύσης, όλα αυτά οδηγούν σε μια αληθινή πτώχευση, παρά τις αυξημένες αποδοχές. Εκτός από τους χαμηλόμισθους αλλά θύματα είναι τα παιδιά, οι νέοι άνθρωποι οι γέροι και οι ανάπηροι.

Αυτοί οι εξαναγκασμοί της εκμετάλλευσης της αύξησης ξεπερνούν τόσο από την ανταγωνιστική οικονομία όσο και από τη συγκέντρωση της οικονομικής δύναμης στο κράτος και στα ιδιωτικά - καπιταλιστικά μονοπώλια με επιπτώσεις που απειλούν την πλήρη μόλυνση και καταστροφή της βάσης της ανθρώπινης ζωής. Εδώ είναι που η περιβαλλοντολογική προστασία και το οικολογικό κίνημα συνδέονται με το εργατικό κίνημα και τα συνδικάτα. Υποστηρίζουμε τη μείωση των εργασιών ωρών και ανθρώπινες εργασιακές συνθήκες.

Η οικολογική, οικονομική και κοινωνική κρίση μπορεί να αντιμετωπισθεί μόνο με την αυτο-διεύθυνση αυτών που την βιώνουν. Εφόσον είμαστε υπέρ της αυτοδιεύθυνσης και ελεύθερης προόδου κάθε ανθρώπου, και εφόσον θέλουμε οι άνθρωποι να φτιάχνουν όλοι μαζί αλληλέγγυα τη ζωή τους δημιουργικά, σε αρμονία με το φυσικό τους περιβάλλον, τις επιθυμίες και ανάγκες τους, και ελεύθεροι από εξωτερική απειλή, γι' αυτό παίρνουμε μια ριζική στάση απέναντι στα ανθρώπινα δικαιώματα και στα ευρύτερα δημοκρατικά δικαιώματα τόσο στο εξωτερικό όσο και εδώ στη χώρα μας.

Οι κοινωνικές συνθήκες γεννούν κοινωνική και πνευματική μιζέρια. Ειδικότερα, πολύ σκληρά χτυπημένα από αυτή την κατάσταση είναι μέρη του πληθυσμού στα οποία γίνονται διακρίσεις φυλής, κοινωνικής ομάδας θρησκείας και σεξουαλικότητας. Το κοινωνικό σύστημα γίνεται ολοένα και πιο ασταθές. Τα αποτελέσματα είναι αυξημένη εγκληματικότητα, μεγαλύτερα ποσοστά αυτοκτονιών, κατανάλωση ναρκωτικών και αλκοολισμού.

Αυτή η κοινωνική κατάσταση είναι επίσης προφανής και στο γεγονός των διακρίσεων ενάντια στις γυναίκες οι οποίες καταπιέζονται σχεδόν σε όλους τους τομείς της κοινωνίας.

Άμεση Δημοκρατία

Η πολιτική της άμεσης δημοκρατίας σημαίνει την αυξημένη πραγμάτωση της αποκεντρωμένης και άμεσης δημοκρατίας. Ξεκινάμε από την προϋπόθεση ότι η προτεραιότητα πρέπει πάντα να δίνεται στην απόφαση της Βάσης. Οι ελεγχόμενες και αποκεντρωμένες βασικές ενότητες (τοπικές, κοινότητες, περιφερειακές) θα πρέπει να έχουν ευρύτατη αυτονομία και δικαιώματα αυτοκυβέρνησης. Η άμεση δημοκρατία, παρόλα αυτά, απαιτεί συνδυασμένη οργάνωση και συντονισμό ώστε να μπορεί η οικολογική πολιτική να προταθεί στο επίπεδο της δημόσιας λήψης αποφάσεων ενάντια σε μια ισχυρή αντιπολίτευση. Σε όλους τους πολιτικούς χώρους υποστηρίζουμε την ιδέα της ενισχυμένης συμμετοχής των ανθρώπων, με την εισαγωγή στοιχείων άμεσης δημοκρατίας στη λήψη αποφάσεων για όλα τα μεγάλα θέματα περιφερειακού, κρατικού και ομοσπονδιακού χαρακτήρα.

τις θεμελιώδεις αρχές της καπιταλιστικής οικονομίας άθικτες (για παράδειγμα την ατομική ιδιοκτησία των μέσων κοινωνικής παραγωγής, το εκμεταλλευτικό σύστημα μισθωτής εργασίας, το θεσμό του χρήματος, τα συνδικάτα, τις αυταρχικές μορφές management κ.ά.). Όπως και στην οικολογική πολιτική των Πράσινων, υπάρχει και εδώ υπεροχή ρητορική, αλλά λίγες αποδείξεις για κάποια πρόθεση (ή έστω συνειδητοποίηση) να γίνουν θεμελιακές αλλαγές, αναγκαίες για να επιτευχθούν οι ωραίες ιδέες.

Αυτή η αναντιστοιχία, καθώς και όλες οι ομοιομορφίες τάσεις που ενθαρρύνονται από τον κοινοβουλευτικό προσανατολισμό των Πράσινων, πιστοποιούν την τελική αποτυχία τους.

Η θέση των Πράσινων στο θέμα της άμεσης δημοκρατίας, με τον ίδιο τρόπο, πολύ απέχει από τον γνωστό ριζοσπαστισμό, εάν και προχωράει όσο θα μπορούσε κάποιος να περιμένει από την εσωτερική οργανωτική δημοκρατία ενός πολιτικού κόμματος. Στο επίπεδο της δημόσιας λήψης αποφάσεων μόνο «στοιχεία» άμεσης δημοκρατίας θα εισαχθούν. Δεν υπάρχει καμιά δέσμευση για να αντικατασταθούν οι θεσμοί (οικονομικοί και πολιτικοί) έμεσης λήψης αποφάσεων, που ήδη υπάρχουν από ένα σύστημα άμεσης δημοκρατίας. Μη έχοντας την πολιτική βούληση να κάνουν αυτή την θεμελιακή αλλαγή, περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη αδυναμία στο πρόγραμμα αυτό σημαίνει ότι η πρωταρχική λειτουργία των Πράσινων θα παραμείνει το καναλιζάρισμα της ριζοσπαστικής δυσφορίας σε ασφαλή ρεφορμιστικά αιτήματα.

Η εσωτερική οργανωτική ζωή μας και η σχέση μας με τους ανθρώπους που μας υποστηρίζουν με την ψήφο τους είναι διαμετρικά αντίθετη από εκείνη των κατεστημένων κομμάτων στη Βόννη. Αυτά τα κόμματα δεν είναι ούτε ικανά ούτε θέλουν να παραδεχθούν νέες αντιμετώπισεις των προβλημάτων και νέες ιδέες, αλλά ούτε και τα ενδιαφέροντα του δημοκρατικού κινήματος. Εξ αιτίας αυτού του γεγονότος αποφασίσαμε να σχηματίσουμε μια νέου τύπου κομματική οργάνωση, οι βασικές δομές της οποίας δημιουργήθηκαν με έναν αποκεντρωτικό και άμεσα δημοκρατικό τρόπο. Πράγματι, τα δυο αυτά πράγματα δεν μπορούν να διαχωριστούν. Ένα κόμμα που δεν θα είχε αυτή τη δομή δεν θα ήταν σε θέση, με πειστικό τρόπο, να ακολουθήσει μια οικολογική πολιτική στο πλαίσιο της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας. Σχετικά με αυτό, η κεντρική ιδέα είναι ο συνεχής έλεγχος των κομματικών, των αντιπροσώπων και των θεσμών από τα μέλη της βάσης (για παράδειγμα, με δημοσιότητα και χρονικούς περιορισμούς), καθώς και η δυνατότητα αντικατάστασης οποιαδήποτε ώρα, έτσι ώστε να γίνουν η οργάνωση και η πολιτική διαφανείς σε όλους και παράλληλα να αντιμετωπιστεί η αποστασιοποίηση των ατόμων από τη βάση τους.

Μη - βία

Στοχεύουμε σε μια κοινωνία χωρίς βία, στην οποία η καταπίεση ανθρώπου από άνθρωπο θα έχει καταργηθεί. Η πρώτη αρχή μας είναι ότι οι άνθρωποι σκοποί δεν μπορούν να επιτευχθούν με απάνθρωπα μέσα.

Η μη-βία θα πρέπει να κυριαρχήσει μεταξύ των ανθρώπων χωρίς εξαίρεση, μεταξύ κοινωνικών ομάδων και μέσα σε ολόκληρη την κοινωνία, καθώς και μεταξύ πληθυσμιακών ομάδων και εθνών.

Η αρχή της μη-βίας δεν επηρεάζει την θεμελιώδη αρχή της αυτο-άμυνας και περικλείει την κοινωνική αντίσταση στις διάφορες μορφές της. Μακροπρόθεσμα η αντίσταση μπορεί να επιτευχθεί με τον πιο αποτελεσματικό τρόπο μόνο με έναν κοινωνικό τρόπο, όπως δείχνει το παράδειγμα του αντιπυρηνικού κινήματος. Είμαστε επίσης ριζικά αντίθετοι με την χρησιμοποίηση βίας μεταξύ χωρών σε καταστάσεις πολέμου.

Σαν αποτέλεσμα, προτάσουμε μια ενεργητικά ειρηνική πολιτική στις διεθνείς σχέσεις. Αυτό σημαίνει ότι αντιτασόμεστε στην κατοχή χωρών και στην καταπίεση εθνικών ομάδων, και υποστηρίζουμε την ανεξαρτησία και αυτονομία αυτών των ομάδων σε όλες τις χώρες. Η ειρήνη είναι αλληλένδετη με την ανεξαρτησία των χωρών και την ύπαρξη δημοκρατικών δικαιωμάτων. Ο διεθνής αποπλισμός είναι μια επιταγή. Τα πυρηνικά, βιολογικά και χημικά όπλα πρέπει να καταστραφούν σε παγκόσμια κλίμακα, και τα στρατεύματα σε οποιοδήποτε κατεχόμενο έδαφος πρέπει να αποσυρθούν.

Η μη-βία δεν αποκλείει ενεργητική κοινωνική αντίσταση, και έτσι δεν σημαίνει παθητικότητα. Η αρχή της μη-βίας σημαίνει ότι η αντίσταση στα κυβερνητικά μέτρα δεν είναι μόνο νόμιμη σε ορισμένες καταστάσεις, αλλά μπορεί να είναι και ουσιαστική όταν οι άνθρωποι πρόκειται να υπερασπίσουν τα ζωτικά συμφέροντα τους ενάντια σε μια εξουσία που ξεφεύγει τον έλεγχό τους (για παράδειγμα, καταλήψεις, μπλοκάρισμα της κυκλοφορίας, παρεμπόδιση των τροχοφόρων).

Μετάφραση από Anarchy

Θεωρητικά, πολλοί λίγοι άνθρωποι θα αρνιόντουσαν μια «μη-βία» κοινωνία. Και όμως, η πραγματικότητα πάντα επεμβαίνει σε αυτά τα ονειροπολήματα. Ενάντια σε κάθε εξορθολογισμό των φιλοσόφων, η πολιτική εξουσία και η πολιτική νομοποίηση είναι στην ουσία πάντα βασισμένες στη βία και στην απειλή βίας.

Δεν υπάρχει, αλλά ούτε και θα υπάρξει ποτέ μη-βία πολιτικό κράτος. Η ίδια η έννοια είναι σχήμα οξύμορο. Έως ότου οι ειρηνιστές αντιμετωπίσουν αυτό το γεγονός, η ηθικίζουσα ρητορική τους θα παραμείνει μια υποκριτική μάσκα για την έμμεση υποστήριξη τους στη βία της ιεραρχικής και αυταρχικής θεσμημένης κοινωνίας και θεσμών όπως το κράτος.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ! ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ!

Αύριο 22 του Απριλίου θα δικαστούν 7 αναρχικοί εργάτες επειδή αγωνίστηκαν ενάντια στην εκμετάλλευση του ανθρώπου από άνθρωπο και του ανθρώπου από το κράτος.

Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης συνεχίζουν να αποσιωπούν την παρουσία αναρχικών εργατών στις ισπανικές φυλακές όπως και στην εποχή του φρανκισμού.

Μέσα σε ένα κράτος που επιτρέπει και υποθάλλει την παρουσία 3.000.000 ανέργων, 8.000.000 ζητιάνων και εκατοντάδων χιλιάδων «μετανοούντων» εργατών (γιατί πολλοί βρέθηκαν στα πρόθυρα να χάσουν τη δουλειά τους), δεν υπάρχει κανείς άξιος να κρίνει κανέναν και ακόμα λιγότερο κάποιους εργάτες που το μοναδικό που έκαναν ήταν να επαναστατήσουν ενάντια στην αδικία και να καταγγείλουν την κατάσταση της εκμετάλλευσης μέσα στην οποία είναι βυθισμένη η κοινωνική ζωή στην Ισπανία.

Ήδη δεν αρκούνται μόνο στο να μας απολύουν από τη δουλειά ούτε στο να μας τιμωρούν όταν η δυσαρέσκεια εκφράζεται δημόσια. ΘΕΛΟΥΝ ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΣ ΣΤΕΡΗΣΟΥΝ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΟΥΜΕ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΑΔΙΚΙΑ! ΑΡΚΕΤΑ!

Η επιτροπή βοήθειας και αλληλεγγύης στους αναρχικούς κρατούμενους καλεί σε αλληλεγγύη των εργατών που θα δικαστούν στο AUDENCIA NACIONAL (εθνικό δικαστήριο), στη Μαδρίτη μέρα 22.4.87 στις δέκα το πρωί, έτσι ώστε αυτή η αλληλεγγύη να εκφραστεί για το σύνολο των αναρχικών κρατούμενων.

ΣΗΜΕΡΑ ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΙ 7 ΕΡΓΑΤΕΣ!
ΑΥΡΙΟ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΕΣΥ!

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ, ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ!

C.A.S.P.A

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Μετά από τέσσερα χρόνια «σοσιαλιστικής» διακυβέρνησης οι αυθεντικοί μαχητές της ελευθερίας εξακολουθούν να βρίσκονται στη φυλακή. Αν και τα αποκαλούμενα μέσα επικοινωνίας τα αποσιωπούν, η καταστολή ενάντια στο αυτόνομο κίνημα συνεχίζει με την ίδια ένταση όπως στα πιο σκοτεινά χρόνια του φρανκισμού. Προς το παρόν, είκοσι κρατούμενοι αναρχικοί υποφέρουν από τη στέρηση της ελευθερίας τους στις «δημοκρατικές» φυλακές του PSOE (Sosialistik?o K?omma Ispan?iaw), σ' αυτούς πρέπει να προσθέσουμε τους πολλούς αυτόνομους που είναι προσωρινά μόνο ελεύθεροι περιμένοντας την απόφαση εναντίον τους και την ποινή του εισαγγελέα.

Οι φυλακισμένοι αναρχικοί δεν είναι βίαια άτομα ούτε είναι τρομοκράτες. Είναι εργαζόμενοι που μάχονται ενάντια στην εκμετάλλευση και στη δυνάστευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Καλούμε όλους τους εργαζόμενους της βιομηχανίας, της υπαίθρου, των υπηρεσιών, όλους τους φοιτητές, τις γυναίκες και το λαό γενικότερα, να κινητοποιηθούν και να πολεμήσουν για ΑΜΝΗΣΤΕΙΑ για τους αναρχικούς κρατούμενους και για όλους τους κρατούμενους πολιτικούς και κοινωνικούς (ποινικούς).

ΟΛΙΚΗ ΑΜΝΗΣΤΕΙΑ!
ΚΑΤΩ ΤΑ ΤΕΙΧΗ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ!

Επιτροπή υποστήριξης και αλληλεγγύης στους κρατούμενους αναρχικούς

C.A.S.P.A.

ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΗΝΩΜΕ- ΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Πεμπτοσύα του ολοκληρωτικού ελέγχου δεν είναι μόνο η καταστολή, η εγκαθίδρυση μονοκομματικού Κράτους ή δικτατορίας, ή ακόμα η απαγόρευση όλων των μορφών ανοιχτής διαφωνίας. Είναι όταν ένα κράτος μπορεί να περηφανεύεται για τον ολοκληρωτικό έλεγχο και τη γνώση όλων εκείνων που μπορούν, βασικά, να γίνουν γνωστά για κάθε άτομο που ζει μέσα στην κοινωνία. Πληροφορίες για το ποιο είμαστε, που ζούμε (ή ζούσαμε) τις οικονομικές μας συναλλαγές, λεπτομέρειες για την εργασία μας ή την έλλειψη της, τις μετακινήσεις μας μέσα στη χώρα και έξω απ' αυτή, και για το ποια είναι τα άτομα που συναναστρεφόμαστε — με άλλα λόγια, όλες οι σημαντικές προσωπικές λεπτομέρειες που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τον αυστηρότερο έλεγχο του τρόπου ζωής μας και τον περιορισμό όποιων ελευθεριών έχουμε.

Για να πάρει το κράτος τέτοιες πληροφορίες δεν απαιτείται, οπωσδήποτε, μαζική επιτήρηση, αλλά μόνο συνεργασία (κάτι που ήξερε πολύ καλά η Γκεστάπο). Και όταν οι περισσότερες απ' αυτές τις πληροφορίες είναι πια γνωστές, είναι απλά υπόθεση διαβίβασης αυτών των πληροφοριών, για να επιβεβαιωθούμε ότι η διαχείριση αυτών των πληροφοριών συντονίζεται για το συμφέρον του κρατικού ελέγχου.

Στη Βρετανία τέτοιες πληροφορίες, απαραίτητες για το Κράτος είναι ήδη γνωστές: του τις έχουμε, ήδη, δώσει. Από τη γέννηση κι ακριβώς μέχρι το θάνατο προμηθεύουμε πληροφορίες για το άτομό μας.

Μερικές φορές το να αποκρύβεις πληροφορίες σημαίνει ότι ριψοκινδυνεύεις πιθανές τιμωρίες, μερικές φορές σημαίνει ότι δεν μπορούμε να βρούμε δουλειά ή να σπουδάσουμε. Τελικά, 99% από μας, με τη θέλησή μας, δίνουμε τις πληροφορίες που μας ζητούνται.

Η γνώση είναι δύναμη, κι όταν αυτές οι πληροφορίες γίνονται διαθέσιμες σ' όλες τις υπηρεσίες και τα υπουργεία της τοπικής και της κεντρικής κυβέρνησης (και στους οργανισμούς του ιδιωτικού τομέα) τότε πρέπει να αρχίζουμε να στενοχωριόμαστε. Όταν οι πληροφορίες είναι διαθέσιμες, επίσης, στις υπηρεσίες της αστυνομίας και ασφάλειας, που είναι αναπόσπαστα τμήματα της κρατικής μηχανής, τότε χρειάζεται να κάνουμε αποφασιστικά βήματα για ν' αλλάξουμε την κατάσταση.

Μόλις έχει κυκλοφορήσει ένα βιβλίο που εξετάζει μερικά απ' αυτά τα ζητήματα και δίνει λεπτομερείς πληροφορίες για τα υπάρχοντα συστήματα ανταλλαγής πληροφοριών και για προγράμματα που κάνουν αυτά τα συστήματα πιο αποδοτικά. Το βιβλίο — *On the Record των Duncan Campbell και Stere Connor* — ασχολείται με τον εξοπλισμό με κομπιούτερ των κυβερνητικών κέντρων πληροφοριών, τη νέα τεχνολογία επιτήρησης, σε σχέση με τον έλεγχο των πληροφοριών και αποκαλύπτει πως, οι φαινομενικά, διαφορετικές και, μερικές φορές «άσχετες» υπηρεσίες του κράτους, στην ουσία, σχεδόν συνεργάζονται, τουλάχιστο στο πεδίο της τεχνολογίας της πληροφορικής.

ΠΑΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ

Η διαδικασία της ανταλλαγής πληροφοριών για μας από τις κρατικές υπηρεσίες, που τις κρατούν σε ανάλογα αρ-

χεία, συνεχίζεται για όσο διάστημα υπάρχει ανάγκη αυτής της συνεργασίας. Στην πράξη, όμως, αυτή η συνεργασία υπόκειται στις συνθήκες αποτυχίες κάθε γραφειοκρατίας που αποπειράται να αποθηκεύσει, καταγράφει και επεξεργαστεί μεγάλους αριθμούς πληροφοριών. Έλλειπείς φάκελοι, ανακριβή έγγραφα και ο απαιτούμενος χρόνος και τα έξοδα που συνεπάγεται η μετάδοση των πληροφοριών και ο συντονισμός τους έχουν καταφέρει και τους μπερδεύουν.

Οι περισσότεροι από μας, για παράδειγμα, έχουμε την εμπειρία: «Χρησιμοποίησε το σύστημα ενάντια στον ίδιο του τον εαυτό». Ήταν, επίσης, δυνατό να βρεις δουλειά χρησιμοποιώντας πλαστές συστατικές επιστολές, και είναι

κοινός τόπος ότι οι άνθρωποι μπορούν να αποφεύγουν να πληρώνουν μεγάλα χρέη, να καταχρώνται από πιστωτικές εταιρείες, να παίρνουν δάνεια με διαφορετικά ονόματα, να κρύβουν την πραγματική τους ταυτότητα κ.λ.π. Το μέγεθος της γραφειοκρατίας που επιχειρεί να ελέγξει την κατάσταση, τείνει να δουλεύει για το συμφέρον μας, αν ξέραμε πως να χειριστούμε τα πράγματα.

Αλλά, σύμφωνα με τους Campbell και Connor όλ' αυτά πρόκειται ν' αλλάξουν. Έχουν ενδείξεις που δηλώνουν ότι ένα πρόγραμμα, βρίσκεται για τα καλά, σε εξέλιξη το οποίο θα λογικοποιήσει και θα επεκτείνει τις δυνατότητες συλλογής πληροφοριών που έχει το κράτος στη διάθεσή του.

Ούτε και πρόκειται για απλά υποθετικό ενδεχόμενο. Τα προγράμματα είναι, ήδη, σε εφαρμογή, δοκιμαστικά και μερικά σχεδόν έχουν ολοκληρωθεί. Αλλά, για να καταλάβουμε πως γίνονται αυτά τα προγράμματα, πρώτα, είναι σημαντικό για μας, να δούμε πως έχει τεθεί η βάση για συντονισμένο έλεγχο των πληροφοριών, πως γίνεται η ανταλλαγή των σχετικών πληροφοριών, και σε ποιο βαθμό, οι κρατικές υπηρεσίες ήδη χρησιμοποιούν τέτοια συντονισμένη πληροφόρηση για τον περιορισμό της ελευθερίας μας.

Η ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ, ΣΗΜΕΡΑ

Οι Campbell και Connor επεξηγούν τους τρόπους, με τους οποίους οι κρατικές υπηρεσίες (και οι υπηρεσίες του ιδιωτικού τομέα) ανταλλάσσουν πληροφορίες, με τη βοήθεια ενός σύνθετου διαγράμματος.

Το διάγραμμα δείχνει μεγάλες «τράπεζες» στοιχείων οι περισσότερες από τις οποίες, τώρα εξοπλίζονται με κομ-

πιότερ. Δείχνει, πού, η μετάδοση των πληροφοριών με τη βοήθεια των χειριών, είναι ακόμα κανόνες.

Μ' αυτή την έννοια, το διάγραμμα, ακριβώς αποδίδει, την σημερινή κατάσταση του παιγνιδιού.

Όλες οι υπηρεσίες που αναφέρουν, διατηρούν αρχεία. Μερικές απ' αυτές οργανώνουν τεράστια κέντρα που καλύπτουν πολύ λεπτομερείς πληροφορίες για ολόκληρα τμήματα του πληθυσμού. Μερικές, διατηρούν αρχεία που καλύπτουν ακόμα κι ολόκληρο τον πληθυσμό. Για πολλές υπηρεσίες, οι πληροφορίες που συσσωρεύουν, διπλασιάζονται σε άλλα — αρχεία και επομένως μπο-

ρε να επαληθεύονται. Εκεί όπου, δε μπορεί να γίνει έλεγχος για το διπλασιασμό τους, μπορεί να προστεθεί απλή διακλάδωση και ύστερα να συμπληρωθούν τα κενά.

Η ποιότητα και η ακρίβεια των πληροφοριών που συγκεντρώνονται, εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό, από το επίπεδο της συνεργασίας που εφαρμόζεται. Αυτό ποικίλει από υπηρεσία σε υπηρεσία και, όπου η συνεργασία δεν είναι σπάνια ανάμεσα στις υπηρεσίες, η πληροφορία που ζητείται μπορεί να δοθεί από άλλες, μέσω μιας υπηρεσίας που μπορεί να λειτουργεί σαν σύνδεσμος. Η χρήση των χειριών στον έλεγχο, κατάφερε να παρακωλύει τη διαδικασία. Αλλά με τη χρήση των κομπιούτερ όλα αυτά έχουν αλλάξει. Ακόμα κι έτσι, ορισμένες υπηρεσίες έχουν πάντα διατηρήσει στενές σχέσεις με άλλες υπηρεσίες, και έχουν πετύχει να συνεργάζονται στην ανταλλαγή πληροφοριών, παραβλέποντας τις ατέλειές της μέσω χειριών — ανταλλαγής πληροφοριών και τα λάθη που μπορεί να γίνουν.

Το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Ασφάλισης και το Υπουργείο Εργασίας έχουν διατηρήσει μια όμορφη σχέση από παλιά. Το ίδιο και η Αστυνομία με το Κέντρο Έκδοσης Αδειών κυκλοφορίας οχημάτων και Διπλωμάτων Οδηγών. Αλλ' αυτό είναι μόνο η κορυφή του παγόβουνου.

ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΑΡΧΕΙΑ

Το DHSS επίσης διαχειρίζεται τους φακέλους των Κεντρικών καταλόγων Εθνικής Ασφάλισης. Το αρχείο των Κεντρικών καταλόγων του DHSS, (που βρίσκεται σ' ένα συγκρότημα κτιρίων στην Washington, Tyne & Wear) έχει συνολικά 54 εκατομμύρια φακέλους καταχωρημένους και συνδεμένους σε 140 τερματικά. Αυτό, με τη σειρά του συνδέεται με το αρχείο του Εθνικού Συστή-

ματος Ασφάλισης που υπάρχει στο Newcastle και έχει 52 εκατομμύρια φακέλους καταχωρημένους.

Το DHSS είναι υπεύθυνο και για άλλα αρχεία, συμπεριλαμβανομένου του Εθνικού Συστήματος Επιδότησης Ανέργων, το οποίο έχει δυο πλήρως εξοπλισμένα με κομπιούτερ κέντρα συλλογής στοιχείων στο Λίβινγκστον και στο Ρίντιγκ. Τα τοπικά κομπιούτερς και του NUBS και του DHSS συνδέονται, με τερματικά, με την Υπηρεσία Επιδότησης Ανέργων. Το NUBS έχει άμεση σύνδεση με τα αρχεία της Υπηρεσίας Φορολογίας, εισοδήματος που βρίσκονται στο Telford, Peterborough, West By Fleet και Llanishen. Οι πληροφορίες της PAYE συγκρίνονται με τις πληροφορίες που δίνουν οι εργοδότες πολλές από τις οποίες γίνονται σήμερα με ηλεκτρονική καταγραφή.

Όσο για τον Ιδιωτικό Τομέα, αναγκαίες πληροφορίες ζητούνται από τις Τράπεζες και τις Πιστωτικές και Εμπορικές εταιρείες κατευθείαν από τους εργοδότες. Αυτές οι πληροφορίες, μπορούν, αν χρειαστεί, να επαληθευτούν με τη βοήθεια εγγυητριών πιστωτικών εταιρειών. Όμως υπάρχει σήμερα, η εμφάνιση εταιριών συγκέντρωσης πληροφοριών που αναγγέλλει μια νέα γενιά συγκέντρωσης πληροφοριών, με επίκεντρο ιδιαίτερα μια εταιρία, την CCN Systems PLC, στην οποία οι Campbell και Connor αναφέρονται λεπτομερώς και που ο υπο-γραφών είχε κάποτε την ευκαιρία (κάνοντας ψεύτικη αίτηση / συνέντευξη για δουλειά) να εξετάσει τη λειτουργικότητα τους από πρώτο χέρι.

Η CCN Systems είναι μια εταιρία με έδρα το Nottigham, που φυλάει τις έρευνες της σαν να επρόκειτο για το Fort Knox. Είναι περήφανη για το μεγαλύτερο και πληρέστερο αρχείο της, στον ιδιωτικό τομέα. Τα στοιχεία της, στην πραγματικότητα, γεμίζουν φακέλους που τηρούνται για κάθε οικογένεια, στη χώρα. Αυτά τα στοιχεία, με τη σειρά τους, πουλιούνται, μέσω της σύνδεσής VDU, σε πελάτες. Αυτό που κάνει η CCN, είναι, απλά, να αντιπαραβάλλει πληροφορίες που παρέχονται από ποικίλες πηγές, να τις επαληθεύει και να τις αποθηκεύει για οποιαδήποτε χρήση. Όλες οι καταχωρήσεις μεταδίδονται σύμφωνα με τον ταχυδρομικό κώδικά (έναν ολοκληρωμένο κατάλογο του Ταχυδρομικού κώδικά, δίνεται από την Ταχυδρομική Υπηρεσία). Στις πηγές Πληροφοριών περιλαμβάνονται οι Εκλογικοί Κατάλογοι (ανοιχτοί στον καθένα), υπηρεσίες Δανειοδότησης, τα Τοπικά Δικαστήρια τα οποία δικάζουν τους παραβάτες), υπηρεσίες με Λίστες Καταναλωτών κ.τ.λ.

Η CCN καυχείται ότι μπορεί να δώσει πληροφορίες για το που μένει κάποιος, πόσο καιρό μένει εκεί, την οικονομική κατάσταση των κατοικιών κ.τ.λ. Υποστηρίζει επίσης, ότι ο «καταναλωτικός τρόπος ζωής» των κατοίκων μπορεί να επιβεβαιωθεί, συγκρίνοντας τα στοιχεία της με σύνδεση με τα στοιχεία που παρέχονται μέσω του ACORN — ένα σύστημα που έχει επινοηθεί από μια οργάνωση μάρκετινγκ για να ταξινομήσει τις γειτονιές σύμφωνα με τον τύπο οικοδόμησης, σε σχέση με πληροφορίες που συγκεντρώνονται για τις καταναλωτικές συνήθειες όπως τις παρέχουν οι Ταχυδρομικές Υπηρεσίες κ.τ.λ.

Η CCN χρησιμοποιείται από οργανισμούς του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, σαν ένα μέσο εξακρίβωσης γνωστών πληροφοριών και για τη συμπλήρωση φακέλων.

Οι Εκλογικοί Κατάλογοι, συμπληρώνονται, φυσικά, εκβιαστικά, (αν εντοπιστείτε, και αποδειχτεί ότι δεν το έχετε δηλώσει, μπορεί να φάτε πρόστιμο). Σήμερα, δεν χρησιμοποιείται μόνο, για να προμηθεύει πληροφορίες σε κάθε εί-